SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 24, П'ЯТНИЦЯ, 15 ЧЕРВНЯ 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 24, FRIDAY, JUNE 15, 2012 $1.00

Чемпіонат Европи з футболу розпочато

Висліди змагань 8-13 червня

Франція - Англія	1:1
Україна - Швеція	2:1
Еспанія - Італія	1:1
Ірляндія - Хорватія	1:3
Голяндія - Данія	0:1
Німеччина - Португалія	1:0
Польща - Греція	1:1
Росія - Чехія	4:1
Польща - Росія	1:1
Греція - Чехія	1:2

8 червня у Варшаві відбулася офіційна церемонія відкриття фінальної частини Чемпіонату „Евро-2012". Національний стадіон вітав хореографічну виставу, у якій брало участь понад 800 представників 63 країн. Церемонія тривала 12 хвилин. З етюдом Фредеріка Шопена для фортепіяна виступив відомий угорський піяніст Адам Дьордь. Відкрили турнір президенти обох країн-господарок Евро-2012 Броніслав Коморовський та Віктор Янукович і президент Союзу европейських футбольних асціяцій (УЕФА) Мішель Платіні. Вболівальники прикрасили трибуни стадіону інсталяціями прапорів 16 команд-учасниць чемпіонату.

Того ж дня у Варшаві відбулася акція протесту проти диктатури В. Януковича. Її учасники несли українські і польські національні прапори та плякати, на яких було зображено В. Януковича у образі Гітлера, з закликом не повторювати помилок 1936 року і бойкотувати „Евро-2012" в Україні.

Змагання на українських полях між збірними Англії та Франції у Донецьку і Швеції та України у Києві зібрали у фан-зонах, на стадіоні та біля телевізорів вражаючу кількість вболівальників. До всіх чотирьох міст вболівати за свої команди прийшло близько 250 тис. осіб.

До України протягом 8-9 червня прибуло організованими групами понад 16.5 тис. вболівальників з Голяндії, Данії, Німеччини та Португалії.

Усі приймаючі міста відкрили свої фан-зони. У Києві на Хрещатику пройшли барабанщиці у супроводі президентської оркестри. Донецьк привітав вболівальників концертами творчих колективів міста. Харківська фан-зона прийняла 7,000 гостей. У Львові протягом першого дня у фан-зоні побували 23 тис. відвідувачів.

Міський голова Львова Андрій Садовий звернувся до УЕФА з терміновою вимогою забезпечити трансляцію змагань у фан-зоні міста лише українською мовою. 10 червня з вини УЕФА трансляція велась російською мовою. „Це неприпустима ситуація. Це те саме, якби у фан-зоні у Ґданську транслювали гру німецькою мовою", – заявив А. Садовий.

Під час гри Росія – Чехія у Вроцлаві 9 червня був кинутий на поле фаєр, з'явилися провокаційні написи, а також російські вболівальники побили польських службовців стадіону.

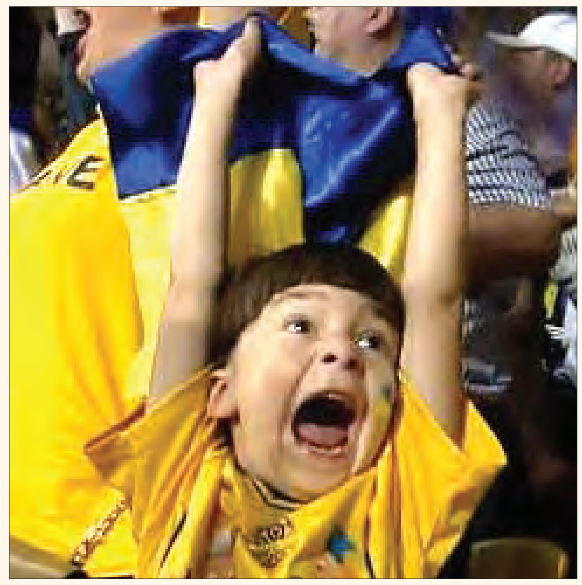
12 червня 5,000 російських уболівальників вирішили вести ходу від Національного музею мостом через Віслу до стадіону, де грали збірні Польщі та Росії.

Польські дипломати на зустрічі з представниками російських уболівальників закликали не використовувати під час перебування у Польщі символів СРСР, котрий більшість поляків вважає окупантом своєї держави після Другої світової війни, але російські уболівальники заявили, що обов'язково матимуть з собою символіку СРСР. Під час ходи сталося зіткнення росіян і поляків. *(Інформаційний центр „Україна-2012")*

Відкриття Евро-2012 8 червня у Варшаві. (Фото: UEFA.com)

Перша перемога збірної України

Шестирічний Тимур на стадіоні „Олімпійський". (Фото: „Укрінформ")

КИЇВ. – Перемога української збірної над командою Швеції з рахунком 2:1 стала найяскравішою і найбажанішою окрасою четвертого дня турніру „Евро-2012". Тренер Олег Блохін вирішив зіграти в атакуючий футбол. І це його рішення виявилося вдалим. На чемпіонаті ніхто не хоче ризикувати у першій зустрічі. Тому прикладом є гра Еспанії, Франції й Англії.

Україна швидко пішла в атаку. Капітан шведів Златан Ібрагімовіч на 52-ій хвилині забив ґоль, але Андрій Шевченко вже у наступні дев'ять хвилин здобув два ґолі. З

(Закінчення на стор. 14)

Нападаючий збірної України з футболу, автор двох ґолів у ворота збірної Швеції Андрій Шевченко під час гри в Києві 11 червня. (Фото: УНІАН)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Опозиція оскаржила „мовний“ проєкт

КИЇВ. — Програвши у Верховній Раді, опозиція спробує відігратися в суді. Скасувати голосування за скандальний „мовний“ законопроєкт, ухвалений 5 червня у першому читанні, опозиціонери попросили Вищий адміністративний суд України. Про поданий позов повідомили 11 червня народні депутати від фракції „БЮТ-Батьківщина“ Степан Курпіль і Юрій Одарченко. Як пояснили бютівці, у позові вони просять суд визнати голосування недійсним, оскільки голосували картки замість депутатів. „В умовах падіння рейтинґу Партія Реґіонів намагається взяти два чи три додаткових відсотки голосів тих осіб, які насправді не те що стурбовані становищем російської мови, а які просто мають антиукраїнський сентимент і не вважають Україну своєю батьківщиною“. Як стверджують бютівці, у голосуванні взяли участь менше, ніж 226 народних депутатів, а отже, рішення ухваленим вважатися не може. Опозиціонери вимагають, аби суд заборонив готувати законопроєкт до другого читання. А якщо Вищий апеляційний суд України не дослухається до їхніх арґументів, погрожують зверненням до Европейського суду з прав людини. Якщо скандальний закон таки буде ухвалений і підписаний Президентом – він має усі можливості бути скасованим згодом, уже після виборів, через Конституційний суд. Підстави для цього є і у порушенні процедури голосування, і в очевидній суперечності з Конституцією. *(„Голос Америки“)*

На підтримку української книги

КИЇВ. — У 2012 році держава має виділити на здійснення програми „Українська книга“ 40 млн. грн., у той час, як у 2009 році з 20 млн. грн., передбачених у бюджеті на виконання цієї програми, не було виділено жодної копійки. Про це 12 червня розповів член Комітету Верховної Ради з питань культури та духовности, народний депутат від Партії Реґіонів Володимир Зубанов. „В Україні діє закон, згідно з яким видавництва до 2015 року звільняються від податку на прибуток і від податку на додану вартість. Це не лише дозволяє зекономити значні кошти, але й захищає книговидавництво від безлічі перевірок. У 2011 році з цих 20 млн. грн. було виплачено всю суму. У 2012 році на виконання цієї програми передбачено вже 40 млн. грн. Нинішня влада намагається підтримати українського книговидавця“, – зазначив В. Зубанов. Парламентарій наголосив, що сьогодні ринок української книги є досить невеликим, але влада намагається виправити таку кризову ситуацію. Генеральний директор українського видавництва Олександер Красовицький зазначав, що державні структури в Україні гальмують книговидання через зменшення обсягів фінансування програм закупівлі книжок для бібліотек. *(„День“)*

Закон щодо доходів держслужбовців

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович підписав Закон „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку з прийняттям Закону України „Про засади запобігання та протидії корупції“. Цей документ значно розширив можливості для засобів масової інформації та громадян щодо доступу до інформації про доходи державних чиновників. Про це 11 червня повідомив глава Адміністрації Президента Сергій Льовочкін. Так, всі декларації про майно, доходи, витрати і зобов’язання фінансового характеру, подані держслужбовцями, є публічними і доступ до них не може бути обмежений. „Законом, зокрема, внесено зміну до редакції статті Закону „Про доступ до публічної інформації“. Відтепер не належать до інформації з обмеженим доступом відомості, зазначені в декларації про майно, доходи, витрати і зобов’язання фінансового характеру, оформленої за формою і у порядку, встановлених законом „Про засади запобігання та протидії корупції. Підписання цього закону стало підтвердженням політики прозорости роботи влади, яку проводить В. Янукович“, – зазначив Сергій Льовочкін. *(„Укрінформ“)*

Українці світу протестують проти утискування мови

Розгляд і попереднє схвалення у Верховній Раді України законопроєкту про засади мовної політики викликали низку заяв і листів, які надійшли до „Свободи“ від осіб і громадських організацій. Не маючи можливости оприлюднити їх повністю, подаємо уривки з цих звертань.

Світовий Конґрес Українців:

...Законопроєкт „Про засади державної мовної політики“ суперечить Конституції України, яка стверджує, що державною мовою в Україні є українська мова, Европейській хартії реґіональних мов та Рамковій конвеції про захист національних меншин. Беручи до уваги той факт, що упродовж кількох століть панування в Україні царської та радянської імперій російська мова насильно впроваджувалась у всі сфери державного і соціяльного життя та одночасно витісняла з ужитку рідну мову українського народу, цей законопроєкт становить серйозну небезпеку для майбутнього розвитку української мови та ставить під загрозу ролю, яку вона має відігравати як єдина державна мова в Україні...

Українська Всесвітня Координаційна Рада:

Українська Всесвітня Координаційна Рада висловлює рішучий протест проти прийнятого Верховною Радою України 5 червня в першому читанні Закону про мови. УВКР заявляє, що прийняття цього Закону зводить українців до становища національної меншини в Україні, оскільки фактично надає статус державної російській мові і вивищує позиції російськомовних громадян в Україні. Европейська хартія реґіональних мов, якою прикриваються автори законопроєкту, покликана захистити зникаючі мови, до яких аж ніяк не належить російська мова в Україні. УВКР уповноважена донести до відома громадськости, що в усіх країнах поселення українців перед посольствами України відбулися або відбуваються акції протесту проти насильницької русифікації в Україні. ...УВКР підтримує всіх, хто бореться за повернення українцям конституційного права вважати українську мову єдиною державною мовою...

Секретаріят Національної Спілки письменників України:

Антиконституційна більшість у Верховній Раді зробила перший крок до громадянської війни. Втрата державної мови – це початок втрати території, єдности нації. Від кожного з нас сьогодні залежить, чи зможемо ми зупинити злочинні наміри українoненависників і захистити найбільше завоювання всіх поколінь українців – право на власну державу, свободу, рідну мову. Закликаємо вас, дорогі співвітчизники, виявити громадянську мужність, стати в обороні Конституції України. Захистимо мову – захистимо Україну!

Центральне правління Товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка:

...Реґіонали намагаються втягти українців у „мовну війну“, аби відвернути їхню увагу від соціяльно-економічної політики правлячого режиму, що понизила національні, соціяльні, громадянські і трудові права суспільства. Рівень цивілізованости країни визначається ставленням її до мови народу, який дав назву цій країні. Українська держава зобов’язана дбати про мову свого народу і заборонити будь-які проєкти, що стоять на перешкоді її відродження, становлення, розвитку...

Загальні збори Об’єднання українок Бельгії:

...Мова – це не лише засіб соціяльного спілкування, а й основа культури. Ми розуміємо й шануємо кожну культуру, кожну мову. Однак, ми рішуче виступаємо проти політизації та інструменталізації російської мови як антидемократичного заходу, спрямованого проти цінностей українського народу, який чудово знає, куди ведуть водночас і знущання із його національних представників і своєрідна ніби толерантність, а насправді підступність та зрада української мови.

...Ми свідомі, що мовне питання в Україні – суттєве й вирішальне для її державного майбутнього, для її народу. Нас хвилюють протизаконні арешти та суди політичних супротивників нинішньої влади, переслідування чесних громадян, феноменальні крадіжки, безсовісне хабарництво, нищівна корупція. Нас болить втрата авторитету і престижу України на міжнародному рівні з вини непрофесіоналів-самолюбів...

Міліція затримала організаторів протесту

ЗАПОРІЖЖЯ. – 5 червня члени об’єднання „Просвіта“ на Жовтневій площі міста виставили агітаційний намет для поширення заяви щодо законопроєкту „Про засади державної мовної політики“, заздалегідь повідомивши міську владу та безпосередньо начальника відділу внутрішньої політики міської ради, який особисто підписав повідомлення про встановлення інформаційного намету. Канцелярія міської ради прийняла без це повідомлення.

Коли просвітяни розпочали акцію, до намету підійшли 10 міліціянтів на чолі з полковником і запитали про дозвіл на виставлення намету. Голова „Просвіти“ Олег Ткаченко дав їм копію повідомлення.

Після цього міліціонери затримали О. Ткаченка і забрали всі примірники заяви. До міліції був доставлений Ігор Артюшенко – голова молодіжної організації „Небо“, яка теж подала заяву на пікет з мовного питання. Обох тримали за ґратами до кінця робочого дня.

З огляду на порушення конституційних прав громадян з боку представників влади „Просвітою“ звернулася з заявами до прокурора та міського голови.

Обласне об’єднання „Просвіта“

Віче протесту в Черкасах

ЧЕРКАСИ. – На заклик громадської організації „Воля XXI“ на Соборній площі біля будинку обласної адміністрації 5 червня відбулось віче на захист української мови. Перед вікнами було розгорнуто величезний прапор України. Виступаючі виступили за підтримку рідної мови. Того ж дня сотні черкасців поїхали до Києва пікетувати Верховну Раду з вимогами припинити спробу мовного законопроєкту, який не сприймає більшість населення України. На фото: Учасники віча в Черкасах розгорнули прапор України. (Фото: Олександер Костирко)

Відроджуються „Шевченківські читання"

Тамара Олексій
УККА

КИЇВ. – У теплий вечір, 22 травня, сотні людей зібралися в центрі столиці перед величним пам'ятником Кобзареві України, Тарасові Шевченкові, щоб відродити давню традицію. В цей день 1861 року поет, який помер і був похований у тодішній російській столиці Санкт-Петербурзі, був перепохований у Каневі, на березі Дніпра – на виконання його „Заповіту". Того дня Михайло Драгоманов закликав українців бути вірними ідеалам поета і пророчо ствердив: „Кожний, хто йде служити народові, тим самим одягає на себе терновий вінець".

Від того дня пам'ятники Т. Шевченкові стали місцями паломництва для національно свідомих людей, зокрема для української молоді, могутнім чинником єдности нашого народу. Особливу ідейну силу ця традиція дістала у 1960-ті і 1970-ті роки, коли патріотична молодь України кинула виклик тодішній радянській владі, читаючи вірші Т. Шевченка і виступаючи з промовами про його безсмертну творчість. В результаті багатьох з цих сміливців було арештовано та ув'язнено.

В цьогорічну річницю перепоховання українського генія в українській землі народний депутат Олесь Доній, голова творчого молодіжного об'єднання „Остання барикада", стоячи перед пам'ятником Т. Шевченкові, сказав: „Настав час відродити давню і гарну традицію". Він запросив відомих письменників, політиків, музикантів, журналістів та громадських активістів прочитати вірші Кобзаря – ті, що сповнюють людську душу світлими почуттями і дають їй непоборну силу стояти проти зла.

„На жаль, ще й сьогодні говорити і читати українською мовою є виявом сміливости, активної громадянської, політичної позиції", – підкреслив О. Доній. Якраз на цьому тижні українофоби у Верховній Раді зареєстрували закон, спрямований на дальше зросійщення України, на приниження української мови як державної, на витіснення її з суспільних сфер.

Виступаючи в ролі ведучого, О. Доній надавав слово усім, хто хотів читати вірші, які надихають їх і які привели їх сюди. Вони виходили на сцену один за одним: колишні політв'язні і громадські діячі Євген Сверстюк, Василь Овсієнко, Йосип Зісельс, співачка і телеведуча Марія Бурмака, поет, лавреат Національної нагороди України ім. Т. Шевченка Тарас Федюк, автор популярного роману „Чорний ворон" Василь Шкляр, письменник Іван Малкович, генеральний директор каналу „ТВІ" Микола Княжицький, народний депутат Юрій Стець, музикант Олег-„Фагот" Михайлюта, телеведуча каналу „1 + 1" Соломія Вітвицька, музикант і журналіст Роман Чайка, поет Олександер Ірванець, казкар Сашко Лірник, поет і депутат Київської міської ради Олександер Бригинець, співачка Анжеліка Рудницька, поетка Світлана Поваляєва, поет і співак Артем Полежака...

Читання відбувалося у різних формах, у тому числі у мелодійному акапельному виконанні М. Бурмаки. Вийшовши на сцену, вона сказала, що пам'ятає, як стояла перед пам'ятником в 1988 році, коли була ще підлітком, під час з'їзду Товариства української мови, і мала можливість читати вірші та співати. „Багато років минуло з тих пір, і все ж, здається, що ми все ще на барикадах". Вона закінчила свій виступ, закликавши усіх зберігати цю духовну єдність.

Великого признання заслуговують об'єднання „Остання барикада", „Своя правда", Фонд „Моя Україна" та Всеукраїнська асоціяція, які організували цей незабутній захід.

Президент СКУ мав зустріч в Ню-Йорку

НЮ-ЙОРК. – 15 травня відбулась зустріч президента Світового Конґресу Українців (СКУ) Євгена Чолія з Арчем Пудінґтоном – заступником президента правозахисної організації „Дім свободи", під час якої було обговорено питання, пов'язані з сучасними подіями в Україні. Є. Чолій висловив побажання, щоб звіти щодо України виходили не тільки англійською, але й українською мовою. На фото: Арч Пудінґтон (зліва) та Євген Чолій.

Новосілля Музею історії Києва

Левко Хмельковський

27 травня в столиці України відкрився Музей історії Києва, про негаразди якого, починаючи від 8 березня 1996 року, багато разів повідомляла „Свобода". Музей був створений 1978 року і розмістився спершу на Подолі, а пізніше – у Кловському палаці. 26 травня 2004 року палац передали Верховному судові, а експонати музеї перенесли в „Український дім".

В серпні 2011 року керівництво міста вирішило розмістити музей в будівлі компанії „Альянс-центр", яка зводилася з 2003 року на вулиці Богдана Хмельницького над станцією метро „Театральна".

Будівництво центру від початку супроводжувалося громадськими протестами і судовими позовами. Суд визнав, що забудовник не має права на цю земельну ділянку. В 2011 році забудовник підписав з владою міста мирову угоду і передав недобудований об'єкт у власність Києва.

Раніше на цьому місці була садиба, яку в березні 1871 року придбав видатний український громадський діяч Григорій Ґалаґан і заснував „Колеґію Павла Ґалаґана", архітектурний ансамбль якої складався з п'яти споруд. Колеґія діяла від 1870 до 1917 року, її випускниками було чимало видатних людей.

У 1981 році колишній будинок Ґалаґанів розібрали.

Під час відкриття Музею історії Києва. (Фото надала Катерина Кричевська)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Львові – на захист української мови

ЛЬВІВ. — Близько тисячі осіб зібралися в центрі Львова на віче на захист української мови, організоване Комітетом опору диктатурі. Учасники віча зібралися біля входу до Львівської міської ради на площі Ринок. Вони тримали в руках прапори політичних партій, а також плякати з написами: „Русифікація – геноцид України" (написаний англійською мовою), „Ні – омоскалюванню України" і плякати з цитатами з віршів українських поетів про українську мову. Однією з перших на вічу виступила депутат Львівської обласної ради від Всеукраїнсьшкого Об'єднання „Свобода" мовознавець Ірина Фаріон. „Демоліберальна ідеологія зазнала краху. Про компроміси говорять тільки слабкі, тому потрібно оголосити війну цій толерастії. Жертва не може подати руку катові, для катів існує тільки один спосіб – знищення", – сказала вона. За М. Фаріон, зараз оголошується мобілізаційна акція на захист української мови, вона закликала учасників віча залишати свої контакти, щоб у кінці червня поїхати до Києва, коли законопроєкт про основи мовної політики будуть розглядати у другому читанні. (*„Українська правда"*)

Пам'ятник вождеві Коліївщини

УМАНЬ. — 9 червня в місті Умані на Черкащині на відзначенні 244-ої річниці з початку повстання на Правобережній Україні під проводом Івана Ґонти та Максима Залізняка зібрали 3,000 грн. на спорудження пам'ятника очільникам гайдамаків. Заходи проходили біля пам'ятного каменю І. Ґонті та М. Залізнякові неподалік уманського центрального ринку. Тут зібралося понад 300 представників Українського козацтва з усіх областей країни. До козаків приєдналися партії „Фронт змін", ВО „Батьківщина" та ВО „Свобода". На цьому місті більше як 40 років тому мали збудувати меморіял загиблим козакам. За словами активістів, козаки та громадські організації неодноразово зверталися до міської влади з пропозицією спорудити тут пам'ятник, але відповіді так і не отримали. Меморіял досі не спорудили. В Умань разом з козаками приїхав письменник Василь Шкляр. Він наголосив, що народ має об'єднатися перед виборами. „Нема Івана Ґонти, немає Максима Залізняка, і пам'ятника немає, – заявив письменник. – Вороги не дають нам поставити тут пам'ятник. Я сподіваюся, що ми прокинемося і підемо на вибори одностайно. Опозиція – це не партії, це народ, це люди, це козаки. Я вірю, що країна повстане найближчим часом і герої піднімуться". Зібрати гроші на спорудження пам'ятника закликав всіх голова Уманського „Фронту змін" Максим Поляков. (*„Газета по-українськи"*)

Росія будує „залізну завісу"

КИЇВ. — Український політолог Олександер Солонтай, якого 3 червня затримали на московському летовищі Домодєдово, вважає, що російська влада боїться опозиції, тому вносить у списки „персон нон-ґрата" всіх, хто хоч якось може їй посприяти. О. Солонтай розповів 10 червня, що він як керівник програми практичної політики Інституту політичної освіти збирався провести в Москві семінар для активістів опозиційного руху „Солідарність". „Такі семінари я проводжу в Росії вже сім років, – розповів політолог. – І ніколи ніяких проблем не було. Точніше, останні два роки виникали певні затримки – під час перетину російського кордону мене почали зупиняти для більш уважної перевірки: прикордонники кудись телефонували, щось з'ясовували, але в кінці кінців дозволяли в'їзд на територію Росії". На цей раз консул російського Міністерства закордонних справ оголосив, що йому заборонено перебувати на території Росії, оскільки „це пов'язано з національною безпекою". Політолог розповів, що російські прикордонники п'ять годин протримали його в ізоляторі, і дали можливість вилетіти назад у Київ лише після приїзду правозахисників та українського консула. Росія – вже третя країна, яка внесла О. Солонтая до списку небажаних для перебування на своїй території осіб. У 2005 році це зробила Білорусь, побоюючись в'їзду активістів помаранчевої революції, а в 2007 році, після проведення семінару, Казахстан. (*„Кореспондент"*)

АМЕРИКА І СВІТ

Футбольні пристрасті у Варшаві

ВАРШАВА, Польща. — У столиці Польщі 12 червня сталися сутички між російськими та польськими вболівальниками за декілька годин до початку футбольних змагань групового етапу чемпіонату „Евро-2012" між збірними країн. Поліція затримала щонайменше 120 уболівальників. Десятеро осіб поранено. Випадок стався під час ходи містом, якою тисячі російських футбольних вболівальників вирішили відзначити національне свято „День Росії". Поліція застосувала водомети та сльозогінний газ проти аґресивних вболівальників. Поліцейські з собаками оточили стадіон, де мали відбуватися змагання між збірними Росії та Польщі. Росіяни, які відчули себе захищеними тісним рядом силовиків, почали вигукувати: „Ми прийшли перемогти!" та „Росія, Росія!". Декілька десятків поляків кинулись в їхньому напрямку. Росіяни своєю чергою почали кидати пляшки, після чого поліція розділила сторони. Поліції вдавалося стримувати сутички, поки росіяни рухалися групою заплянованим маршрутом, проте ситуація ускладнилася, коли вони розійшлися містом. Внаслідок сутичок у місті декілька осіб отримали поранення. УЕФА 13 червня покарав Російський футбольний союз на 120 тис. евро за побиття польських службовців після гри Росії проти Чехії, повідомила „Асошіейтед Прес". УЕФА також заявив, що може зняти з національної команди Росії шість точок у відбірковому турнірі Евро-2016 у разі повторення подібного інциденту. *(Бі-Бі-Сі)*

Протестують проти В. Путіна

МОСКВА. — Десятки тисяч росіян приєдналися до віча в Москві, щоб запротестувати проти повернення Володимира Путіна на президентську посаду. Віче відбулося, незважаючи на те, що російські органи влади змусили кількох провідників прийти на допити, коли вже почався протест. Віче 12 червня – це перший протест опозиції з часу, коли В. Путін зайняв президентську посаду 7 травня і почав запроваджувати жорсткіші заходи проти опозиції. Десятки тисяч осіб влаштували похід у напрямку алеї Сахарова. За оцінкою провідника протесту Сергія Удальцова, у вічу взяло участь 100 тис. осіб, тоді як поліція вважає, що було лише 18 тис. учасників. Протест був мирним, і в ньому взяли участь різноманітні групи учасників, – від націоналістів і комуністів до лібералів. Тисячі поліцейських стежили за порядком серед протестувальників, які раніше отримали дозвіл на влаштування протесту. С. Удальцов був серед чотирьох провідників, яких того ж дня викликано у поліцію для надання інформації про велике віче опозиції напередодні інавґурації В. Путіна. Проте С. Удальцов зіґнорував виклик і приєднався до початку віча, тоді як опозиціонери Олексій Навальний, Ілля Яшин і Ксеня Собчак прийшли до поліції, як цього від них вимагали. *(„Голос Америки")*

Росія – одна з найаґресивніших країн

СІДНЕЙ, Австралія. — В оцінюванні найбільш миролюбних країн світу (2012 Global Peace Index) Росія опустилася на одне з останніх місць – 153-тє з 158-го (минулого року вона посідала 147-ме). Фахівці 13 червня визнали цю країну аґресивнішою навіть за Іран, який опинився на 128-му місці. Україна набагато обійшла Російську Федерацію, розташувавшись на 71-му. Хоча вона трохи втратила позиції (порівняно з минулорічним 69-им місцем), але все ж таки випередила майже всі країни колишнього СРСР, окрім Прибалтики. Найбільш миролюбними країнами світу стали Ісландія (1-ше місце), Нова Зеландія і Данія (2-ге місце), Канада (4-те) та Японія (5-те). У хвості списку – Демократична республіка Конґо (154-те), Ірак (155-те), Судан (156-те), Афганістан (157-ме), Сомалі (158-ме, останнє місце). В оцінюванні експерти Інституту миру разом з Центром миру та вивчення конфліктів Університету Сіднею оцінювали країни за 23 показниками, серед яких – рівень насильства всередині держави, кількість біженців, можливість терактів, кількість убивств, імпорт та експорт зброї, аґресивність зовнішньої політики тощо. *(„День")*

Від батальних полів – до футбольних

ФРІБУРҐ, Швайцарія. – 24-25 травня у Фрібурзькому університеті відбулася наукова конференція, присвячена польсько-українським взаєминам. Однією з тем, певна річ не могло не бути „Евро-2012", що має стосунок до обох країн.

Шість років тому „помаранчева" Україна удостоїлась права на проведення, разом з Польщею, заключного турніру европейського чемпіонату з футболу 2012 року. Багато хто цілком слушно вважав це чудовою нагодою для молодої держави не лише модернізувати інфраструктуру у рамках приготування до ігор, а й ефективно зайнятися пропаґуванням авторитету України на міжнародній арені

Сьогодні можна сказати, що перше завдання вдалося виконати лише частково, оскільки серйозні зовнішні інвестиції в Україну так і не прийшли, а внутрішні, переважно державні, виявилися великою мірою розкраденими.

Натомість з другим завданням трапилося цілковите фіяско. Україна найнефортуннішим чином потрапила в поле уваги міжнародних масмедій як країна безправна і беззаконна, гіперкорумпована і безвідповідальна.

Конференція у Фрібурзі, зрозуміло, не здатна кардинально змінити неґативних уявлень більшости чужоземців про Україну. А все ж вона показала можливості формування позитивного образу України на одному з багатьох рівнів, у даному випадку – академічному. Розумніший і відповідальніший уряд, безумовно, сповна використовував би подібні можливості, надаючи таким заходам належну медійну, організаційну та фінансову підтримку.

Наразі найбільше, чого можна очікувати від офіційного Києва, це привітального слова від керівників посольств – що, назагал, не є правилом, оскільки присутність української дипломатії в західньому культурному, науковому і медійному просторі є недостатньою. Тому реґулярна поява на українських заходах у Швайцарії, зокрема й на згаданій конференції, Посла України Ігоря Діра, безперечно, заслуговує на повагу.

Конференція, організована спільно Українським товариством Швайцарії та Фрібурзьким університетом, мала назву „Від батальних полів до футбольних: Україна і Польща у XX-XXI ст." і була присвячена вкрай непростим стосункам між двома країнами, що у підсумку, однак, можна вважати історією успіху.

Польсько-українське примирення, свідками якого ми стали в останні два десятиліття, – це подія такої ж ваги, як і примирення французько-німецьке, що настало після Другої світової війни. Велика заслуга в цьому належить урядам обох країн, а ще більша – їхнім громадянським суспільствам.

Про це говорив на відкритті конференції президент Українського товариства Швайцарії й головний ініціятор та організатор заходу Андрій Лужницький; на це вказували й інші учасники конференції, відзначаючи важливість примирення як певного історичного звершення й водночас – недостатнє усвідомлення европейцями труднощів, які українці й поляки мусіли подолати на цьому шляху.

З шести доповідей, представлених на конференції, одна мала загальнотеоретичний характер – „Як конструюється ворог? Національні мітолоґії у Східній Европі" професора Фрібурського університету Зіґфріда Вайхляйна. Дві стосувалися передвоєнних часів – „Польсько-українські взаємини, 1918-1947: гірка спадщина", професора Яґелонського університету Яна-Яцека Бруського та „Співіснування і споживання у „Леополісі", 1918-1939" – докторантки Фрібурзького університету Олександри Куновської.

Три доповіді були присвячені новітнім часам: професор Українського Католицького Університету Ярослав Грицак говорив про польсько-українське примирення періоду 1991-2011 років, публіцист Микола Рябчук назвав свою доповідь „Ще одні асиметричні відносини? Україна і Польща по комунізмі", викладачка Оксфордського університету Оля Онух – „Моменти і рухи: як розуміти суспільну мобілізацію в незалежній Україні".

Для ширшої публіки найцікавішою була, безумовно, дискусія, присвячена актуальним подіям та контроверсіям довкола „Евро-2012", з участю заступниці головного редактора газети „Kyiv Post" Каті Ґорчинської, керівника спільних навчальних програм Варшавського університету й Києво-Могилянської академії Олі Гантюк, науковця з Варшавського інституту міжнародних взаємин Анджея Шептицького та викладача колеґіюму „Civitas" з Варшави Лєшека Єсєня.

Зауважимо, що подібні конференції – добре продумані й блискуче організовані, які наближають Україну до швайцарської публіки, – відбуваються у Фрібурзькому університеті щорічно. У послужному списку організаторів, зокрема головного надхненника всіх цих заходів А. Лужницького, – міждисциплінарні симпозіюми, присвячені „кольоровим революціям" у Грузії, ювілеям Миколи Гоголя і Тараса Шевченка, річниці Голодомору, й ось тепер – футбольному чемпіонатові Европи, що став доброю нагодою поглянути на контекст, у якому він відбувається, і на оголені ним тенденції, що визначатимуть наше найближче майбутнє.

Українське Товариство Швайцарії

З історії Чемпіонату Европи з футболу

Чемпіонат Европи з футболу (UEFA European Championship) – головні змагання національних збірних під егідою УЕФА. Вони проводяться кожні чотири роки, починаючи з 1960 року. Спочатку турнір називався Національна европейська чаша, у 1968 році назву змінили на Чемпіонат Европи з футболу.

Якщо до 1976 року тільки чотири команди брали участь у фінальній частині змагань, то у 1980 році їхня кількість збільшилася до восьми, а в 1996 році – до 16. Збірні, що беруть участь у фінальній частині турніру, визначаються через серію кваліфікаційних ігор.

Чаша Анрі Делоне, котру отримує чемпіон Европи, названа на честь генерального секретаря УЕФА, який був ініціятором і організатором змагань. Він висунув ідею турніру на одній з нарад ФІФА, але ідея не знайшла підтримки. Однак, її розвинув Оторіно Барасі – генеральний секретар, а пізніше – президент Італійської федерації футболу. У 1951 році О. Барасі запропонував ФІФА проєкт европейського чемпіонату, в основу якого був покладено змагання за чашу, але керівництво ФІФА не прийняло цей документ.

27 травня 1952 року на зборах у Цюріху зустрілися А. Делоне, О. Барасі та генеральний секретар Бельгійського королівського футбольного союзу Жозе Краай. Вони обговорили питання створення Европейського футбольного союзу (УЕФА). Через рік у Парижі на зборах 20 представників футбольних федерацій було затверджено комітет з підготування установчої конференції УЕФА. Конференція відбулася 15 червня 1954 року в Базелі, Швайцарія.

За вислідами чемпіонатів перше місце посідає збірна Німеччини, яка тричі ставала чемпіоном, тричі – срібним призером, одного разу – бронзовим. На другому місці – збірна СРСР (одного разу – чемпіон, тричі – срібний призер, двічі – бронзовий). На третьому місці – збірна Франції (двічі чемпіон і стільки ж – бронзовий призер). Далі йдуть команди Чехії (Чехословаччини), Еспанії, Голяндії, Данії, Портуґалії, Бельгії, Греції, Угорщини, Англії, Швеції і Туреччини.

У фінальний турнір виходять 16 збірних – переможці або команди, які посіли другі місця в кваліфікаційних групах, і команди країн-господарів турніру (цього року – Польща й Україна). 16 збірних були поділені на чотири групи по чотири команди в кожній. У групах команди грають одна з одною по одному разу. Переможець і команда, що посіла друге місце в групі, виходять до чвертьфіналу, де грають з своїми суперниками один раз на вибування. Така ж система застосовується і в наступних колах змагань.

Якщо після основного часу у фіналі рахунок виявився нічийним, призначається додатковий час. Якщо і він не виявить переможця, призначається серія карних стрілів.

На „Евро-2012“

■ Гостей Києва, що приїхали на „Евро-2012“, зустрічає свіжопофарбований персонаж Олімпіяди-80 – олімпійський ведмедик на трасі Київ-Бориспіль. Навіть купу сміття, яка виросла біля нього за час після Олімпіяди, вивезли.

■ Радянський ведмедик привітно посміхається водіям під новим гаслом „Вас вітає Київ, столиця України!“, продубльованим англійською мовою.

■ Гості побачили вирізьблений з дерева стенд „Poland-Ukraine“ з символікою „Евро-2012“ і УЕФА, прапорами України та Польщі.

■ На межі Києва з'явилася ґрандіозна скульптура у вигляді футбольного м'яча, що здіймається над обплетеною стягами України та Польщі підставкою.

■ Стартову гру чемпіонату 8 червня у Варшаві між збірними Польщі та Греції судив еспанець Карлос Веласко Карбальо. Змагання збірних Росії та Чехії судитиме англієць Говард Веб. Зустріч між Німеччиною і Португалією 9 червня у Львові обслуговував француз Стефан Лануа. На зустрічі між Голяндією і Данією в Харкові працював словенець Дамір Скоміна. На змаганнях „Евро-2012“ працюють суддівські бриґади з семи чоловік: один у полі, двоє – на лініях, двоє – за воротами, а також двоє резервних.

■ Президент федерації футболу України Григорій Суркіс повідомив, що в разі перемоги на чемпіонаті Европи збірна України може отримати від УЕФА 12.5 млн. евро. Для цього потрібно перемогти у всіх іграх. Збірна Німеччини у разі перемоги отримає 7 млн. евро, а польська команда – трохи менше як 4 млн. евро.

■ За три дні до початку чемпіонату у львівських готелях можна було знайти вільні місця. Власники готелів ціни підняли у п'ть до 10 разів, однак, брак попиту і водночас досвіду змусив їх знизити ціни. Від 8 до 18 червня у Львові заброньовані всі місця лише у чотирьох з 60 готелів.

■ Підготування фан-зони Києва до „Евро-2012“ позначилося масовим вирубуванням символу Києва – каштанів. Лише 6 червня на Хрещатику вирубали 16 каштанів. 29 травня з Хрещатика зникли липи, які висадили у 2007 році. П'ять років тому тут посадили 35 саджанців липи „Лорберґ“, які купили в Німеччині.

Львів зустрічає гостей

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – Місто ретельно підготувалося до зустрічі десятків тисяч гостей з усієї Европи. Ще 29 жовтня 2011 року відбулося урочисте відкриття стадіону-красеня. У Львові збудували летовище ім. Короля Данила Галицького. Це споруда европейського, а може й світового рівня. Фан-зона розташована у центрі міста – навпроти оперного театру. Щодня там буде проводитися культурна програма. На фото: Викладена з квітів у центрі Львова емблема „Евро-2012“ (Фото: Марта Осадца).

Неприваблива Україна в італійських ЗМІ

Маріанна Сороневич

РИМ. – Міжнародні культурно-спортивні заходи, зазвичай позитивно впливають на країн-господарів. Спробуймо зрозуміти якою бачать Україну італійські засоби масової інформації (ЗМІ) напередодні чемпіонату Европи з футболу.

У зв'язку з невдалою спробою Італії приймати „Евро-2012“, преса неодноразово тиражувала розчарування італійської сторони. Україна часто згадувалась у зв'язку з скандалами, пов'язаними з звинуваченням у корупції членів УЕФА, суперечками між представниками влади. З подоланням організаційних проблем першого періоду, сумніви щодо України змінилися політично-еротичними новинами.

Ледве з сторінок „жовтої хроніки“ зникли чутки про можливу леґалізацію проституції в Україні, як в Рим завітали дівчата з руху „Фемен“. „Вони ризикують пропаґувати образ жінки, який вони вважають принизливим“, – йшлося у репортажі каналу новин „SKY TG24“.

Публікація газети „Corriere delle Sera“ про працівниць митної контролі летовища Києва теж мала еротичний характер: „У ці дні працівниці митниці проходять безкоштовний курс макіяжу та професійного укладання волосся. Спідниці не доходять колін, запаморочливі підбори та усмішка на губах є обов'язковими для приймання чужоземних туристів“, – писала авторитетна газета.

Міжнародна організація захисту дітей і підлітків від сексуальної експлуатації („Ecpat“) на сторінках газети „Leggo“ закликала Україну ратифікувати Конвенцію Лансароте про захист дітей від наруги, та вжити заходів для перешкоджання спробам їх сексуальної експлуатації у хаосі „Евро-2012“.

Ще однією скандальною темою стало винищення бродячих собак у містах, які приймають „Евро-2012“: почалися протести організацій захисту прав тварин, заклики на італійських стадіонах бойкотувати змагання, численні маніфестації у різних містах країни.

Газета „La Repubblica“ попередила про „бандитські“ ціни в готелях України.

Національна інформаційна аґенція ANSA попередила про загрозу зараження кіром і закликала пройти вакцинацію, бо епідемія може поширитися під час футбольного чемпіонату.

Міністерство закордонних справ Італії викликало на розмову у зв'язку з справою Юлії Тимошенко Посла України. Уряд Італії мав здійснити конкретні кроки з метою звільнення Ю. Тимошенко, Юрія Луценка й Валерія Іващенка.

Про побудову нових стадіонів, покращення інфраструктури та туристичні принади можна прочитати здебільшого на офіційних сайтах.

В італійців є приказка: „Погано розіграти свої карти“. Схоже, що саме так сталося з Україною.

Маріанна Сороневич – головний редактор „Української газети в Італії“.

АМЕРИКА І СВІТ

Нобелівська нагорода буде меншою

СТОКГОЛЬМ, Швеція. — Фонд Нобеля 11 червня повідомив про зменшення грошової суми, яку виплачують лавреатам престижної Нобелівської нагороди. Офіційною причиною, як повідомляється, є економічна криза. У правлінні фонду заявляють, що через скрутний стан економіки останніми роками видатки на діяльність Нобелівських комітетів перевищували доходи від капіталовкладень. Наразі розмір нагороди становить 10 млн. шведських крон (приблизно 1.4 млн. дол.), після скорочення на 20 відс. нагорода не перевищуватиме 8 млн. шведських крон (1.12 млн. дол.). Фонд Нобеля створили у 1900 році на кошти винахідника Альфреда Нобеля. Згідно з його заповітом, нагороду присуджують за видатні наукові досягнення, винаходи або вклад у культуру чи розвиток суспільства. *(Бі-Бі-Сі)*

Проти леґалізації одностатевих шлюбів

ЛОНДОН. — Англіканська Церква 12 червня попередила про серйозну сутичку з британським урядом, яке відбудеться невдовзі у зв'язку з плянами урядовців леґалізувати одностатеві шлюби в Англії та Вейлсі. Церква заявила, що, хоча заплянований закон не зобов'яже священнослужителів вінчати такі пари, результати майбутніх звернень до Европейського суду з прав людини можуть примусити їх до цього. Єпископ Тім Стівенсон сказав, що надає підтримку ґей-спільноті, але виступає проти „повного перегляду концепції шлюбу“. Зараз гомосексуальні пари в Англії та Вейлсі можуть вільно укладати цивільні союзи. *(Бі-Бі-Сі)*

Еспанія дістане фінансову допомогу

ВАШІНҐТОН. — США привітали рішення міністрів фінансів країн еврозони виділити Еспанії кредит для підтримки банківської системи на суму до 125 млрд. дол. Секретар Департаменту фінансів США Тимоті Ґайтнер сказав, що це стало важливим кроком на шляху до фіскального союзу, створення якого необхідне, щоб зробити еврозону більш стійкою до криз. Минулого тижня Президент Барак Обама заявив, що дуже стурбований економічною кризою в Европі та її впливом на економіку США. Після обвалу ринку нерухомости еспанські банки перебувають під тягарем проблемних кредитів. *(Бі-Бі-Сі)*

ООН занепокоєна діями США у Пакистані

ЖЕНЕВА. — Верховний комісар ООН з прав людини Наві Пілай 7 червня заявила, що авіоудари, які здійснюють безпілотні літаки США в Пакистані, викликають серйозні питання щодо відповідности такої практики міжнародному праву. Н. Пілай висловила занепокоєння з приводу того, що атаки безпілотників здійснюються поза межами прозорої військової субординації. Атаки за допомогою безпілотних літаків проводяться американським Центральним розвідувальним управлінням, дії якого оповиті таємницею. Пакистан наразі не перебуває у стані війни з будь-якою іншою країною, тому експерти наполягають, що такі атаки є незаконними. Вашінґтон заявляє, що не припинятиме напади. У ході останнього авіоудару 4 червня в Пакистані були вбиті щонайменше 15 осіб. *(Бі-Бі-Сі)*

Провідник КНДР вдруге промовляв

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. — Новий провідник Північної Кореї Кім Чон Ун 6 червня вдруге виступив з публічною промовою, підкресливши тим самим відмінність від свого батька, який ніколи не виголошував промов. Кім Чон Ун звернувся до тисяч дітей на вічу, яке транслювало державне телебачення. Він підкреслив необхідність будівництва сильної держави, тим самим вказавши на особливу ролю армії у житті країни. Раніше південнокорейські засоби масової інформації (ЗМІ) звинуватили провідника Корейської Народної Демократичної Республіки в мілітаризації молоді, як це робив Адольф Гітлер. У відповідь Північна Корея погрожувала завдати ракетного удару по бюрах ЗМІ в Сеулі, столиці Південної Кореї. *(Бі-Бі-Сі)*

Двозначна ситуація з ініціятивою сенатора Дж. Інгофа

Як уже повідомлялося (див. „Свободу" з 1 червня), наприкінці травня сенатор Джеймс Інгоф подав на розгляд Конґресу США проєкт резолюції, яка пропонує застосувати санкції щодо Президента України Віктора Януковича, Генерального прокурора Віктора Пшонки та інших урядовців, причетних до політично мотивованих кримінальних переслідувань, яких зазнали і продовжують зазнавати чільні представники опозиції в Україні. Конкретно документ передбачає не тільки заборону для В. Януковича і його оточення на вільний в'їзд у США, але навіть відкликання Посла США і призупинення всіх угод про співпрацю Америки з Україною – до того часу, поки режим „реґіоналів" не звільнить з тюрми екс-прем'єра Юлію Тимошенко.

Незалежно від того, що чекає на цей проєкт резолюції у Конґресі – схвалення чи відхилення, він надзвичайно важливий сам по собі. І вповні закономірний, бо було б дуже дивно, якби провідна демократична країна світу залишилася байдужою до того зла, що панує десь поруч. Тим більше, що тепер, в епоху ґльобалізації, все – поруч.

Проте більшість українських політичних експертів сходиться на думці, що пропозиція Дж. Інгофа не набуде законодавчої чинности і є лише свідченням політичного осуду з боку США, бо якби Вашінґтон справді розірвав стосунки з Києвом, то цим американці визнали б безпорадність і безсилля своєї зовнішньої політики. „Це була б поразка США у боротьбі за демократичну Україну", – вважає київський політолог Володимир Фесенко. Окрім цього, він наголошує ще на одному важливому аспекті проблеми: „Чим жорсткішими виявилися б санкції США щодо України, тим міцніше вони закріпили б політичний вплив Росії на Україну".

Отже, маємо зачароване коло: якщо проєкт резолюції Дж. Інгофа стане законом, В. Янукович негайно знайде „надійний" захист у Москві, а коли ініціятива сенатора залишиться тільки політичною декларацією, режим „реґіоналів" цинічно махне на нього рукою. Ще й спробують виграти на цьому. Заступник голови фракції „реґіоналів" у Верховній Раді Михайло Чечетов у зв'язку з цим назвав усіх українських опозиціонерів „політичними невдахами, котрі виносять сміття з хати, щоб скомпрометувати свою країну". А Генеральний прокурор В. Пшонка взагалі кваліфікує ініціятиву сенатора Дж. Інгофа, як „пряме втручання у внутрішні справи України" і дивується, за які це гріхи його не пускатимуть до Америки. Більше того, в запалі „шляхетного обурення" цей, з дозволу сказати, „правоохоронець" ненароком видав дальші пляни у переслідуванні ненависного для влади колишнього прем'єр-міністра: „Американці навмисне політизують випадок з Ю. Тимошенко, щоб допомогти їй уникнути інших кримінальних справ".

Словом, запитань більше, ніж відповідей. Але чи справді шукає міжнародне співтовариство ефективних відповідей так само чесно, як американський сенатор? Чи прийде світ до усвідомлення страшної протиприродности, небаченої ніде інде потворости внутрішньої ситуації в Україні – єдиній країні на земній кулі, де президент держави, уряд держави, парлямент держави з такою затятою ненавистю діють проти цієї самої держави? А якщо це усвідомлення так і не наступить, то чого ж варте це поняття – „міжнародне співтовариство"? Чого варті ліберальні теревені про якісь там неймовірно великі переваги всеевропейського чи всесвітнього об'єднання?

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Походження Одеси – козацьке

Сергій Горицвіт

Портрет Семена Палія невідомого майстра.

Колонізаторська влада колишньої царської та комуністичної імперії позбавила Одесу, як і більшість українських міст, її власної історії. В усьому світі люди ведуть літочислення своїх населених пунктів чи то від перших письмових згадок, чи від давніх історичних реліквій свого краю, а одеситів змусили вважати датою народження Південної Пальміри рескрипт імператриці Катерини ІІ 1794 року про будівництво в Хаджибеї міжнародного торговельного й військового порту. Наступного року вона ж перейменувала древнє українське місто Хаджибей (за іншими джерелами Качібей, Коцюбіїв), яке згадується у літописах за 1415 рік, на Одесу.

Місцева влада й нині воліє, на догоду Москві, не згадувати українське козацьке походження свого 600-річного міста, а щорічно відзначає день його народження за катерининською датою й покладає квіти до відновленого пам'ятника цій лютій українożерці.

Та, на щастя, забули славетну минувшину Одеси далеко не всі. Незадовго до цьогорічного Великодня козаки Чорноморського гайдамацького з'єднання та представники інших патріотичних громадських організацій зібралися у приморському парку на Пересипі й спільно вшанували подвиг запорожців під проводом отамана Семена Палія, який саме тут у 1691 році отримав блискучу перемогу над турецьким військом. Місце бою покищо означене лише великим дерев'яним хрестом. Але вже почали насипати козацький пагорб, уже й перші камені принесли для нього з леґендарної Шкодової гори, де свого часу була козацька слобода.

Багато цікавого дізналися присутні про безстрашного запорозького лицаря С. Палія з розповідей отамана з'єднання Сергія Гуцалюка та краєзнавців. С. Палій (Семен Пилипович Гурко) здебільшого відомий як керівник великого антипольського повстання на Правобережній Україні 1699 1704 років (так званої Паліївщини), але уславив він себе і численними походами проти „бусурманів".

Добре знав він і Пересип – вузьку піщану косу між морем та лиманами біля Хаджибею. Це була стратегічна дорога, що впродовж кількох сторіч з'єднувала турецькі твердині Аккерман та Очаків. Отут і підстерегли дві сотні козаків С. Палія ворогів, що з поверталися навесні 1691 року з султанами Девлетом Кгиреєм та Батом Кгиреєм після успішної війни з австрійцями. Козаки ударили зненацька в середину великого обозу, багато ворогів положили, а втікачів переслідували до самого Очакова. „Більше, ніж здобичі, – писав С. Палій, – здобули ясиру – невільників християнських: цесарців, мултян та волохів, яких на волю відпустили".

Образ С. Палія зберігся у багатьох народних леґендах і переказах, думах та піснях. Про це учасникам ушанування подвигу козаків нагадали кобзарі Олексій Губський та Максим Трубников. Здавна оповідали, що коли замолоду С. Палій втік від панської наруги, то найбільше просив Бога, аби Він дав йому шаблю, щоб очистити рідний край від ворогів. І з'явився на його поклик янгол і провістив, що Бог дасть йому і шаблю й вогонь, а люди прозвуть його Палієм. Воно так і сталося. На Січі його обрали отаманом і мали за характерника, казали, що ні куля, ні шабля його не бере.

С. Палієві судилося вести нерівну, жорстоку та тривалу боротьбу за порушені козацькі права з Річчю Посполитою. По закінченні Паліївщини, у 1704 році, внаслідок конфлікту з гетьманом Іваном Мазепою С. Палія заслали до Сибіру. Він повернувся на Батьківщину 1708 року, вже 70-літнім. І вирішив козак перебути останні дні життя в Межигірському монастирі біля Києва. Саме йому Тарас Шевченко присвя-

(Закінчення на стор. 14)

Картина Анатолія Утюжника „Битва на Пересипі".

„Співайте українські пісні також англійською мовою"

Я надзвичайно вдячна „Свободі" за увагу, яку газета приділила нашій ідеї отримати видані в США ноти аранжованих Олександром Кошицем українських народних пісень та творів церковної музики. Бібліотека Конґресу США надіслала нам копії партитур, виданих у 1933-1934 роках. Також вдалося зв'язатися з спадкоємцями прав видавця і отримати дозвіл на подальше невелике розповсюдження. Завдяки цьому примірники цих унікальних видань є в Києві, у Національній бібліотеці України ім. Володимира Вернадського та в Черкаській обласній бібліотеці ім. Тараса Шевченка. А ми з камерним хором „Канон" заспіваємо ці твори для черкаської публіки.

Але це ще не всі приємні новини. Адже завдяки „Свободі" з'явилася можливість спілкуватися з надзвичайно цікавими людьми. Серед них – Євген Паранюк, дослідник української еміґрації та благодійник з Ню-Йорку. Ми кілька разів говорили з ним телефоном, і це були надзвичайно цікаві бесіди. Бібліотеки та навчальні заклади Черкащини отримали завдяки Є. Паранюкові та його сестрі Поліні Лапчук, що мешкає у Івано-Франківську, нові матеріяли про О. Кошиця („Олександер Кошиць. До 130-річчя геніяльного дириґента і композитора" та „Український Голивуд і Олександер Кошиць"). Завдяки цим книжкам на Черкащині відкрили ще одне непересічне ім'я землячки – дириґента, помічниці О. Кошиця Платоніди Щуровської-Росіневич. Про ці новини – у вміщеній нижче моїй статті.

Оксана Колісник, *Черкаси*

15 листопада 1940 року в „The Ukrainian Weekly" з'явилася вістка „Sing Ukrainian songs in English too", про друге видання хорових партитур українських народних пісень в обробці Олександра Кошиця з перекладами текстів англійською мовою. За сім років до того вийшла перша серія брошурок з партитурами української церковної музики та українських народних пісень в обробці О. Кошиця. Це був надзвичайно успішний проєкт і майже невідомий в Україні.
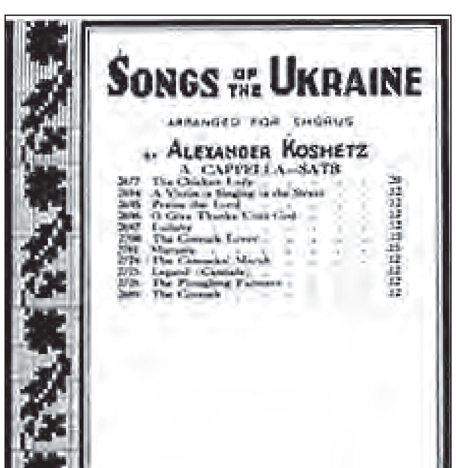
Рідкісні видання нещодавно надійшли до Черкас з Бібліотеки Конґресу США. Це 19 партитур обробок українських народних пісень та творів церковної музики видатного дириґента і композитора О. Кошиця, видрукувані в 1933-1934 роках в США видавництвом „M. Witmark & Sons" окремими брошурками серії „Songs of the Ukraine".

За свідченням американської преси, видання мало величезний успіх – його загальний наклад сягнув 140 тис. примірників, розійшовся миттєво переважно серед неукраїнських хорових колективів, коледжів, музичних осередків.

В Україні ж дотепер цих видань не було. Благодійний фонд ім. О. Кошиця та камерний хор „Канон", на прохання яких вони надійшли, надав примірники Національній бібліотеці України ім. Володимира Вернадського та Черкаській обласній науковій бібліотеці ім. Тараса Шевченка.

Збірка спогадів про Олександра Кошиця.

Обкладинка партитури пісні „The Cossacks' March" („Ой, на горі та й женці жнуть").

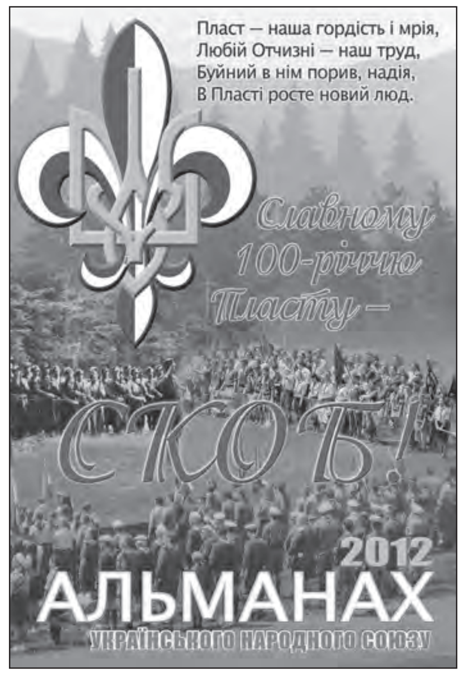
Унікальність видань полягає в тому, що тексти творів перекладені англійською мовою з максимальним збереженням змісту (на відміну від знаменитого „Щедрика", для якого був написаний абсолютно новий, не пов'язаний з оригінальним, текст). За словами самого О. Кошиця, це був перший випадок, коли українська пісня була представлена чужою мовою.

Але ті, що побачать видання, зрозуміють, що це презентація не тільки пісні, а й історії, традицій і звичаїв українського народу. О. Кошиць разом з перекладачем – музикознавцем, музичним педагогом, композитором Максом Т. Кровном, кожний твір доповнював короткими поясненнями щодо ситуації, про яку йдеться у пісні, історичних обставин подій, відомостями про згадувані історичні постаті, описами звичаїв та святкувань, історії пісенної культури українців. Американці, які до цього, можливо, жодного разу не чули про Україну, отримали набір найрізноманітніших уявлень та відомостей про неї, емоційно підкріплених чудовими мелодіями.

Ось лише два приклади таких пояснень: до пісні „Mohyla" – „Могили" в українських степах

(Закінчення на стор. 8)

Читачі – про наш Альманах-2012

Альманах Українського Народного Союзу на 2012 рік не залишив байдужими наших читачів, чимало з них надіслали до редакції довші листи чи маленькі картки з кількома словами вражень, але кожен такий відгук, навіть гостро критичний, для нас важливий і дорогий, бо допомагає орієнтуватися щодо тематичних розділів наступного річника.

Найдовшого листа написала нам 90-річна і молода – дай, Боже, усім нам бути такими! – серцем пластунка Катря Гуцал, сеньйор-довір'я:

„Як і минулого разу, починаю з обкладинки. Вона чудова! Радію безмежно, що так гідно вшановано 100-річчя Пласту, якого я є членом половину свого життя. Дякую подрузі Христині Ференцевич, яка так яскраво віддзеркалила пластові ідеї – в статті „Пласт дав крила до лету".

Усім, що призабули, або й не знають, яким є і повинен бути пластун, „Загальна історія Пласту" нагадує: „Бути вірним Богові і Батьківщині, бути чесним, совісним, братерським, все доброї гадки і веселим у найтяжчих обставинах життя". Пласт – це наша загальноукраїнська гордість, ми всі повинні бути вдячні тим його вихованцям, що, за словами Х. Ференцевич, „стали прикладами – смолоскипами, в різних ділянках українського суспільства".

Заторкнула мене стаття Аркадія Сидорука „Яскрава зірка Джеймса Мейса", американського інтелектуала, в якого не було ні „краплини української крови", а він знав про український Голодомор-геноцид більше, ніж багато-хто з-поміж нас...

Надзвичайно цікава і завжди актуальна стаття: „Наші „вороженьки" і наші вороги" Тараса Кия.

Скільки в цьогорічному альманасі УНСоюзу важливого, правдивого, сердечного! І дуже погоджуюся з редактором Петром Частом, що „любов не минає, ні!". Окрема моя подяка – за гумористично-драматичний вірш „Стара оплакує свої молодощі", що з французької мови переклав Святослав Гординський".

Відгуки прийшли також від інших читачів.

„Цей Альманах УНСоюзу – прекрасний, неможливо відірватися від читання. Крім усього, перлинами любовної поезії він будить у серцях приспаний романтизм. Але найголовніше – гідно відзначено дорогі усім нам ювілеї – 100-річчя Пласту і 70-річчя Української Повстанської Армії. Ґратулюємо вам! СКОБ!" Петро і Оля Саварини. Едмонтон, Альберта.

„Дуже дякуємо за прекрасний Альманах і вміщені в ньому цікаві матеріяли – про Пласт, про Джеймса Мейса, про Миколу Гоголя і Миколу Лисенка і про „Наших вороженьків" Тараса Кияка, який учився зі мною в середній школі у Винниках біля Львова. І також про місто Бережани – рідне місто мого чоловіка". Тамара і Микола Цісельські, Гантер, Ню-Йорк.

„Дякую за Альманах. Найбільше мені сподобалася стаття „Вічний страх Росії", бо в ній правдиво подано жорстокі методи, якими Росія сотні років нищила Україну і українців. І продовжує це робити сьогодні, на наших очах". Володимир Криволап, Кліфтон, Ню-Джерзі.

„Цікавий ваш альманах, читала – й тяжко було відірватися, хоч очі часами „бунтуються". Зворушила мене обкладинка – та маса пластунів, а це ж наші діти! Читала про Бубнище і поринала у спогади, бо ж бувала я там з разом з товаришами з „Рідної школи" в Долині. Усім редакторам бажаю щастя, успіхів!" Лідія Козак. Норт Порт, Фльорида.

„Ваш Альманах сприйняла я як гарний подарунок до 100-річчя Пласту. Дякую!" Дарія Федорів. Роялт, Огайо.

Прочитала ваш Альманах від першого до останнього рядка з великою приємністю. Автори кожного розділу – то люди, котрі знають, що говорять, і кожне слово має вагу. Бажаю вам дальших успіхів!" Ірина Малащук. Торонто, Онтаріо.

Головному редакторові і усім редакторам „Свободи" сердечно дякую за присвячену моєму 90-річчю статтю Петра Забузького „Архів – то не попіл, а вогонь". Публікація надзвичайно зворушила моє старече серце." Д-р Павло Пундій з родиною. Чикаґо, Ілиной.

На істотну помилку в листі, котрий супроводжував кожний примірник Альманаху УНСоюзу на 2012 рік слушно вказала у своєму відгукові Оксана Коропецька з Балтимору, Мериленд: „Хочу звернути вашу увагу на таке невдале речення: „...Серед прославлених командирів УПА було дуже багато колишніх пластунів, з дитинства вихованих під чистим і ніколи ними не сплямованим гаслом „Бог і Україна!". Насправді кожен пластун складає присягу назавжди, тому ті командири були не „колишніми", а постійними пластунами – до кінця свого життя".

Наостанок – теж небезпідставна критична заувага – від Наталії Кравчук з Сілвер-Спринґу, Мериленд: „Надзвичайно цікавий і корисний Альманах-2012, та шкода, що коректорські „чортики" все ще мають місце в деяких текстах".

Петро Часто

Збори НТШ-А обрали нову управу

Сергій Панько

НЮ-ЙОРК. – 19 травня в лекційній залі НТШ-А відбулися загальні звітні збори Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці. Звітували про свою роботу Президент Товариства д-р Орест Попович, члени Управи НТШ-А каденції 2009-2012 років, керівники Осередків НТШ-А Філядельфії, Бостону, Дітройту, Вашінґтону.

На пропозицію д-ра О. Поповича присутні вшанували хвилиною мовчання пам’ять тих 23 членів Товариства, які в попередній трирічний період відійшли у вічність. Разом з тим президент НТШ-А повідомив, що в цей самий період до складу Товариства увійшло 62 нових членів. Список нових членів прочитав Василь Лопух.

Відтак присутні проголосували за ухвалення порядку ведення зборів, обрали президію на чолі з головою зборів проф. Романом Воронкою, затвердили персональний склад робочих комісій зборів, оплесками зустріли повідомлення про вітання, які надійшли на адресу зборів.

Академік Національної Академії Наук України д-р Леонід Рудницький прочитав вітання від Світової Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і наголосив на особливій відповідальності українських вчених за долю України в нинішніх, несприятливих для науки й культури, умовах, які склалися в Україні внаслідок попрання її керівництвом самих конституційних основ здобутої в 1991 році незалежної Української держави.

Також були зачитані привіти від голови матірного НТШ в Україні д-ра Олега Купчинського, голови Управи НТШ-А у 2000-2006 роках д-ра Лариси Онишкевич, голови Осередку НТШ у Швайцарії д-ра Андрія Лужницького, Української Вільної Академії Наук в США (вітання від імени д-ра Альберта Кіпи прочитала д-р Анна Процик).

У звітній доповіді президент НТШ-А д-р О. Попович розповів про головні здобутки Товариства, що свідчать про подальший поступ у його діяльності. Він докладно зупинився на виконанні таких проєктів НТШ-А, як видання „Енциклопедії української діяспори“, „Шевченківського ювілейного проєкту“ (для відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка, яке припадає на 2014 рік), підготування й обговорення нового Статуту НТШ-А, створення нових наукових структур в НТШ-А та нових осередків Товариства (у Boston-Cambridge осередок очолила д-р Галини Гринь), розробку нових сторінок та експонування нових одиниць зберігання із бібліотечного та архівного фондів Товариства на Інтернет-сайті НТШ-А. Він також виокремив найважливіші події із зовнішньої наукової діяльности НТШ-А, подав приклади співпраці НТШ-А з україністами Північної Америки та співпраці з Україною. „Мусите признати, що я залишаю Товариство в далеко кращому стані, ніж воно було у травні 2006 року“, – зазначив звітодавець.

Д-р Григорій Грабович (справа) вручає д-рові Орестові Поповичеві Грамоту признання. (Фото: Василь Лопух)

На закінчення д-р О. Попович склав признання й подяку усім, хто причинився до успіхів НТШ-А за весь той час, що він очолював багатогранну діяльність Товариства.

Далі зборам письмово звітували: перший віцепрезидент НТШ-А і директор Математично-фізично-технічної секції Роман Андрушків, віцепрезидент і науковий секретар НТШ-А Григорій Грабович, віце-президент та скарбник НТШ-А Руслана Россі, голова Стипендійної комісії Олег Воловина, голова Видавничої комісії Василь Махно, голова Комп’ютерної комісії Володимир Василакій, голова Комісії членства Володимир Петришин, голова Комісії зв’язків Мирослава Знаєнко, голова Статутової комісії Адріян Долинський, голова Комісії осередків Г. Гринь, голова Комісії преси Василь Лопух, голова Архівно-бібліотечної комісії Тетяна Кейс, делеґат до Світової Ради НТШ А. Процик; директори наукових секцій: Л. Онишкевич (Філологічна) і А. Процик (Історична, Суспільна та Правничих наук); голови осередків: Галина Гринь (Бостон), Богдана Урбанович (Вашінґтон), Олена Паливода (Дітройт), Ярослав Заліпський (Філядельфія).

Зі звітом Контрольної комісії виступила її голова д-р Марта Богачевська-Хом’як. Вона поінформувала збори про результати перевірки діяльности уступаючої управи. На її пропозицію збори уділили уступаючій управі абсолюторію (схвалення). Після цього голова Номінаційної комісії д-р Р. Андрушків оголосив список кандидатів в члени Управи НТШ-А на каденцію 2012-2015 років і ствердив, що всі кандидати погодилися обняти пости, на які вони номіновані.

(Закінчення на стор. 9)

„Співайте українські...

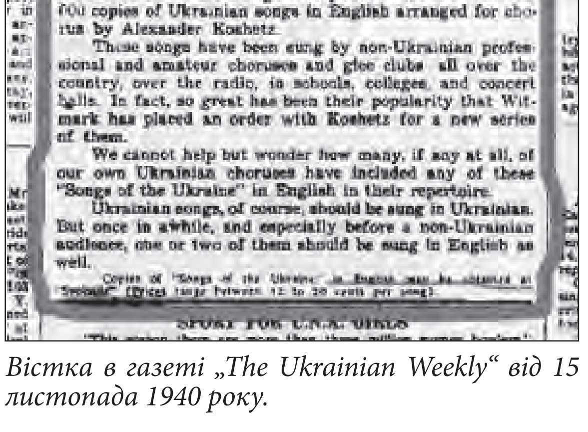
(Закінчення зі стор. 7)

подібні за виглядом та призначенням до наших індіянських насипів. Це – поховання давніх скитських царів, кочових героїв, а пізніше – козацьких вождів. „Могили“ використовувалися з другої половини XV та аж до XVIII ст. як пункти для світлових сиґналів, аби попередити про вторгнення татарських орд. Вони є чудовими прикрасами одноманітного степового ляндшафту. Це німі свідки бурхливої історії України та козацької слави, що чарують розум, серце, пробуджують уяву та фантазію українського народу. Вони згадуються у багатьох українських піснях поруч із найвизначнішими моментами в духовному житті народу, як історичними так і особистими“.

Поруч з феноменальним успіхом хорів під керуванням О. Кошиця, які ще були на пам’яті американської авдиторії, ці видання стали чудовим прикладом створення образу свого краю. І то в час, коли народ того краю опинився на межі фізичного існування.

Видання є унікальними з огляду й на те, що ряд вміщених у них творів ніколи до нашого часу в Україні не публікувалися і не виконувалися. Ці музичні версії народних пісень та релігійних творів створені О. Кошицем у США та ще й досі захищені від перевидання правами видавця. З отриманих пісень лише кілька легко впізнавані за мелодіями – колискова „Котику сіренький“, „Ой, на горі та й женці жнуть“, „Та й орав мужик край дороги“, „На вулиці скрипка грає“. Решту доведеться впізнавати разом з фахівцями з фолкльору.

Минулого року хор „Канон“ почав знайомити любителів хорового мистецтва з обробками пісень інших народів, створених О. Кошицем, маловідомих і практично не виконуваних. Ці твори були відшукані у збірці Національної бібліотеки ім. В. Вернадського. Натрапивши на згадку про переклади українських пісень англійською мовою, черкаські співаки спробували їх розшукати і дуже швидко зрозуміли, що в Україні цього матеріялу немає. Після запиту до бібліотеки Конґресу США та буквально миттєвого підтвердження наявности усіх випусків серії „Songs of the Ukraine“ знадобилося ще кілька місяців для пошуку спадкоємця прав видавця, адже видавництво „M. Witmark & Sons“ припинило свою діяльність у 1940-их роках.

SING UKRAINIAN SONGS IN ENGLISH TOO

Several weeks ago we reported on these pages that M. Witmark and Sons, leading music publishers, have sold 140,-000 copies of Ukrainian songs in English arranged for chorus by Alexander Koshetz.

These songs have been sung by non-Ukrainian professional and amateur choruses and glee clubs all over the country, over the radio, in schools, colleges, and concert halls. In fact, so great has been their popularity that Witmark has placed an order with Koshetz for a new series of them.

We cannot help but wonder how many, if any at all, of our own Ukrainian choruses have included any of these "Songs of the Ukraine" in English in their repertoire.

Ukrainian songs, of course, should be sung in Ukrainian. But once in awhile, and especially before a non-Ukrainian audience, one or two of them should be sung in English as well.

Вістка в газеті „The Ukrainian Weekly“ від 15 листопада 1940 року.

Лише після отримання згоди на копіювання бібліотека надіслала матеріяли в Україну разом з ліцензією на подальше розповсюдження. За взаємною домовленістю право власности українського ориґіналу передане головній книгозбірні України – Національній бібліотеці ім. В. Вернадського. А дві з дозволених трьох копій залишені у Черкасах.

Для Благодійного фонду ім. О. Кошиця та камерного хору „Канон“ це тільки початок пошуку невідомих публікацій, адже твори О. Кошиця видавалися в США не раз. Зокрема у 1940-1942 роках розширене перевидання партитур з англійськими перекладами налічувало вже 42 твори. Фонд має намір отримати й ці видання. А зробленому усі, що в подальшому знайомитимуться та вивчатимуть отримані видання, великою мірою мають дякувати Галині Корнієнко, віднедавна співробітниці Інституту розвитку міста Черкаської міської ради за організацію спілкування з численними американськими установами.

Більше дізнатися про О. Кошиця та відкрити нові імена видатних земляків допоміг краєзнавець з Ню-Йорку Євген Паранюк, книжки якого зараз отримують бібліотеки та навчальні заклади Черкащини. Є. Паранюк народився у 1923 році. Про цікавість до постаті О. Кошиця він довідався з публікації у найстарішій газеті українців „Свобода“, автором якої став один з редакторів Левко Хмельковський.

Збірку статтей про О. Кошиця вже отримали Черкаська обласна наукова бібліотека ім. Тараса Шевченка та обласна бібліотека для юнацтва ім. Василя Симоненка, бібліотека Черкаського музичного училища ім. Семена Гулака-Артемовського, обласний краєзнавчий музей та музей „Кобзаря“ Т. Шевченка, музей рідного О. Кошицеві села Тарасівка, що на Звенигородщині, отримають книжки музеї Корсуня-Шевченківського, Квіток (батьківщини композитора Кирила Стеценка) та Умані.

Історик та археолог Вадим Щербаківський, автор однієї зі статтей, що вміщені в збірці, розповів про велику різнобічність таланту О. Кошиця. Маловідому історію однієї зі спроб розгорнути українське кіновиробництво в США переказав Є. Паранюк у праці „Український Голивуд і Олександер Кошиць“. Спеціяльно для фільмування картини „Маруся“ за драмою Михайла Старицького „Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорниці“ було побудоване справжнє українське село на землях фармера-переселенця Івана Штогрина. Читачі довідалися про ґрандіозні концерти об’єднаних українських хорів – до 500 співаків під керівництвом О. Кошиця, отримали уявлення про репертуар цих хорів, дізналися прізвища хористів.

Але справжнім відкриттям стали публікації про Платоніду Щуровську-Росіневич. Це ще одна зі значущих постатей для української музичної культури, але малодосліджена і незаслужено обійдена увагою дослідників настільки, що не згадується навіть земляками. Хоча Уманщина й уся Черкащина мали б пишатися однією з найперших у світі жінок, яка взялася за професію диригента, що й досі вважається переважно чоловічою. П. Щуровська-Росіневич народилася у Посушках, що на Уманщині, була помічницею О. Кошиця, а згодом – викладачем музики в українських навчальних закладах у Празі. У збірці вміщені спогади про неї, розповідь про складну життєву долю учасниці її хорів Ірини Шох, а також спогади самої П. Щуровської про музичне життя Києва початку XX ст.

Оксана Колісник – директор Благодійного фонду ім. Олександра Кошиця.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пластуни Нью-Йорку відзначили 100-ліття присяги

Оксана Кузишин

НЮ-ЙОРК. – 100-ліття заснування Пласту 21 квітня відзначила пластова станиця в Ню-Йорку. В домівці зібралися новацтво та юнацтво, старше пластунство і сеньйорат, а також батьки, які віддали честь і шану організації, котра виховує українську молодь.

Адам Гапій відкрив свято і провів молитву, після чого всі заспівали Пластовий гимн. А. Гапій розповів про першу пластову присягу 1912 року у Львові.

Привіт від Крайової Пластової Старшини виголосила Зоряна Ставнича, а коротке зворушливе слово виголосила станична Таля Даниш.

Зворушливим було виголошення всіми присутніми „Пластового обіту" (слова засновника Пласту Олександра Тисовського, „Дрота"), який 100 років тому складали перші пластуни в Україні. Відновлення обіту в 100-ліття Пласту було підтвердженням того, що він всіх зобов'язує впродовж життєвого шляху і допомагає бути добрими пластунами на користь громади і України.

Юнацтво вийшло з величезними літерами СКОБ. (Фото: Діяна Юрчук)

На кінець першої частини свята новацтво і юнацтво вийшли з величезними літерами СКОБ, які самі виготовили і розмалювали.

Після короткої перерви почалася символічна пластова ватра, якою провадили Данило Яремчук, Христофор Киземка і Михайлик Антонів. Новацтво і юнацтво півколом сіло на долівці, як на таборових ватрах. Звучали жарти і пластові пісні. У співі брали участь всі присутні.

Потім всі присутні взялися за руки і заспівали традиційне „Ніч вже йде". На пам'ятку присутні дістали відзначки „Будь Іскрою", а новацтво і юнацтво – тістечка у формі дубового листка, калини, отруйного гриба і блискавки, які символізували клич СКОБ – сильно, красно, обережно, бистро. Їх виготовила Дора Декайло.

Весняний концерт „Ми любимо Україну"

Світлана Уніят

МІНЕАПОЛІС. – 29 квітня у церкві св. Константина відбулося свято – діти Школи українознавства виступили з весняним концертом „Ми любимо Україну".

Відкрився концерт патріотичною частиною, у якій діти деклямували вірші про Україну і співали українські пісні. Ведучі Галя Ворончак та Алекса Татарин привітали гостей.

Друга частина концерту була присвячена вшануванню пам'яті Тараса Шевченка. Діти читали його поезії, а шкільний хор під керівництвом Юрія Івана виконав віночок Шевченківських пісень.

У третій частині концерту на гостей чекала приємна несподіванка – виступ шкільного драматичного гуртка під керівництвом Світлани Уніят, Івася Луцева та київського композитора Володимира Ілемського. Юні актори показали виставу „Українська ріпка". Вистава була музичною, і всі актори співали на мелодії відомих українських пісень. Ролі виконували Назар Ворончак, Леся Уніят, Назар і Софійка Гуцали, А. Татарин, Олеся і Тарас Саражинські, Антонія Човган, Кефер Міськів, Алекс і Семі Джонсони, Кіра Міськів, Аничка Луців, Василько, Наталя і Анастасія Шевцови, Софія Волинець.

Четверта, завершальна частина концерту, мала назву „Час калині розквітати, час гаївки нам співати". Діти і дорослі зійшли з сцени у залю і повели коло, співаючи традиційні гаївки та веснянки.

У фіналі концерту діти з синьо-жовтими прапорцями в руках маршували на сцену і співали пісню „Ми веселі, гарні діти, діти України", яку написав В. Ілемський, композитор , член Спілки композиторів України. В. Ілемський сам акомпаніював дітям.

Батьки дітей дякували Дмитрові Татаринові за керівництво школою, о. Михайлові Стельмахові – за підтримку школи, вчителям Галині Татарин, Тетяні Дробот, Аллі Хань – за навчання дітей.

Учасники концерту „Ми любимо Україну". (Фото: Галина Татарин)

Збори НТШ-А...

(Закінчення зі стор. 8)

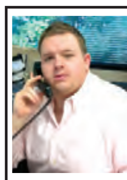
У підсумку відбулися вибори управи. Новим президентом НТШ-А на наступний трирічний період обрано професора Гарвардського університету Г. Грабовича, крім нього, до нового складу Управи увійшли: Олександер Мотиль (перший віце-президент), Г. Гринь (віце-президент/науковий секретар), Руслана Россі (віце-президент/скарбник), Р. Андрушків (віце-президент), Дарія Дика (віце-президент), Христина Карпевич (протоколярний секретар), Сергій Левков (протоколярний секретар); голови комісій: Юрій Добчанський (Архівно-бібліотечна), Василь Махно (Видавнича), Андрій Шуль (Дорадчо-правнича і делеґат до Світової Ради НТШ-А), Віталій Чернецький (Членства), В. Василакій (Комп'ютерна), Дарія Дика (Фінансова), Олександер Лужницький (Осередків), Андрій Сороковський (Зовнішніх зв'язків), В. Лопух (Преси), А. Долинський (Статутова), О. Воловина (Стипендійна), Мирослава Знаєнко (Зв'язків з науковими установами), О. Попович (Контрольна), Роман Воронка, Тарас Гунчак, Тетяна Кейс, Альберт Кіпа, Сергій Панько, В. Петришин, Андрій Храпливий, Лев Чировський (вільні члени).

З промовою до присутніх звернувся новообраний президент НТШ-А д-р Г. Грабович. Подякувавши учасникам зборів за виявлену довіру, він сказав: „Несподіванок у роботі нового керівництва не буде, ми приймаємо естафету". Д-р Г. Грабович наголосив, що НТШ протягом усього періоду існування плекало ідею соборности Української держави. Він пригадав післявоєнне лихоліття, коли НТШ було зліквідоване в Україні і мусило відновлювати діяльність за її межами. Понад такі тяжкі обставини незалежна українська наука зберегла свої набутки і кадри. Звертаючись до сучасних обставин у США та Канаді, д-р Г. Грабович акцентував на необхідності омолодження складу НТШ в Північній Америці, навів для прикладу імена відомих молодших науковців, у тому й англомовних, а також добрих україністів.

У заключній частині загальні збори окремою резолюцією схвалили шестирічну діяльність попереднього Президента НТШ-А д-ра О. Поповича, подякували йому за багатолітню працю. Д-р Г. Грабович вручив д-рові О. Поповичеві Грамоту Признання. Уступаючому президентові директор Адміністрації В. Лопух подарував пропам'ятний фотоальбом. У ньому під однією обкладинкою зібрано світлини, в яких закарбовано важливі події протягом більш ніж 10 останніх років діяльности Управи НТШ-А.

Добродійна Акція - Союзівка потребує Вас!
Організатор
Українська Народна Фундація
під патронатом
Посольства України-США
7-ий
Фестиваль
Української
Культури
13-15-го
липня,
2012
Kerhonkson, New York
Забави –
в п`ятницю
і в суботу
Доброчинна допомога Союзівці-
спеціяльний гість...
Пітер Яров
Peter Yarrow from
Peter, Paul & Mary
Operation
RESPECT
Зірка України
Руслана
Ірина Лончина
Брати Добрянські
Хор "Думка"
музика * танці *
спів * смачні
традиційні
страви *
ярмарок і багато
більше...
Школа танцю ім. Роми Прийми Богачевської
Soyuzivka
Heritage Center
216 Foordmore Rd
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com
Vendor info: 203-274-5579 • heritageuki@optonline.net
Оркестри –
"Клопіт" з Шикаґа,
Гурт "Коріння"
Ведучі- Лариса
Баюс і Андрій
Добрянський
Хор "Прометей"

НАШ АРХІВ: www.svoboda-news.com

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Фестиваль української музики відбувся в Сакраменто

Марта Оленюк

САКРАМЕНТО, Каліфорнія. – У „Шерман Клей авдиторії“, у Розвілі, 2 червня відбувся п'ятий фестиваль української клясичної та народної музики, який організували родина Олійників, а також Товариство збереження української спадщини (голова Л. Йова), яке виділило фонди на оплату залі.

Концерти української музики в Сакраменто започаткував у 1960-их роках піяніст Юрій Олійник. Цього року з ініціятиви активних членів товариства були установлені, крім головних нагород, також нагороди за виконання твору Миколи Лисенка та обрядової, побутової пісні. Цього року українці відзначають ювілей великого українського композитора М. Лисенка.

„Цей фестиваль – культурна подія в житті української громади не тільки Сакраменто і околиць, але й усієї української діяспори“, – наголосив Генеральний консул України Сергій Альошин у своєму листі до учасників фестивалю.

На фестивалі своїх учнів представили Ірина Барз, Вікторія Джумара, Вадим Гелетюк, Аліна Ільчук, Наталя Кохана, Оля і Юрій Олійники, Леся Соколович та Ольга Шевчик. У двох відділах програми виступили 43 виконавці – піяністи, бандуристи, ґітаристи, флейтисти, сурмач і саксофоніст, скрипалі і один вокаліст, а також фортепіянний дует, інструментальне тріо та ансамбль бандуристів.

Учасники фестивалю української музики в Сакраменто.

В журі були професійні музиканти Юрій Гелетюк, Оксана Ситницька і Ширлей Сейнт П'єр. Найкращими виконавцями виявилися Велла Оранська, Емма Колодрівська, фортепіянний дует сестер Джесіки і Марини Рен та Ірина Гайдучик. Другі нагороди здобули бандуристка Софія Бучко і піяністка Тетяна Барз, піяніст Вадим Бричук і саксофоніст Матвій Коханюк. Треті нагороди – піяністки Джанет Звірид, Діяна Лимар, ґітарист Ілля Гуменюк та інструментальне тріо у складі Юрія Коханого (флейта), Софії Соколович (скрипка) та Данила Шевчика (фортепіяно). За виконання побутової пісні нагороду від фонду „Бандура“ отримав ансамбль бандуристів, а за виконання творів М. Лисенка нагороджені від родини Олійників інструментальне тріо та І. Гайдучик.

Крім цих виконавців, треба відзначити й наймолодшу чотирирічну Ванесу Джумару, яка гарно на скрипці виконала українську пісеньку, вперше в житті вийшовши на сцену. Також гарно виступили п'ятирічна Віканет Говорун і семирічні Настя Кохана, Ксеня Кузьо та скрипачка Евеліна Пономарьова, десятирічні Юлія Болюх та ґітаристи Яків Кошевенко і Денис Луцик. Особливо гарно слухалися складна „Сонатіна в чотири руки“ Василя Витвицького у виконанні сестер з Китаю Джесіки та Марини Ран та „Елегія“ М. Лисенка у виконанні І. Гайдучик.

Члена журі Ш. Сейнт П'єр вважає: „Концерт був прекрасний! Звучала українська музика, дуже романтична, ритмічні народні мелодії. Учасники були дуже гарно одягнені. Я думаю, що це дуже важливо, щоб діти вивчали, розуміли свою культуру і мали можливість нею поділитися з іншими“.

Концерт юних виконавців української музики

Юні виконавці української музики. (Фото: Майкл Бел)

Марія Дитиняк

ЕДМОНТОН, Альберта. – 6 травня в концертовій залі „Муттарт Гол“ Альберта-коледжу відбувся восьмий концерт української музики, організований Українським Музичним Товариством Альберти.

Імпрезу відкрила голова товариства Люба Бойко-Бел, яка була ведучою програми.

В залі пролунала музика різних жанрів і стилів відомих композиторів.

Серед виконавців найбільше було молодих піяністів. Виступили Іванка Бардай, Аніка і Кирія Бачинські, Лія Войцік, Алан Ган, Наталя Ганас, Роман Гладишевський, Вікторія і Діяна Гринів, Максим і Ярема Єліяшевські, Катерина Зінк, Дмитро і Анна Жовтулі, Данило Кічма, Анна і Теодор Лепкі, Павло Левко, Марія Овчаренко, Стефан і Лукіян Подільські, Вікторія Попович, Любомир Сорока, Анастазія Сухеван, Павло і Роксоляна Цісарі, Софія Тереховська. Фортепіянні сольові виступи були переплетені виконанням на інших інструментах.

Семирічна Анастазія Ватсон заспівала обжинкову пісеньку, приграваючи на фортепіяні. На скрипці зіграла два твори молоденька скрипачка Дарія Подільська, Мічел Палагнюк грав на цимбалах; на бандурі грали Мара Палагнюк, дует – Рашел і Наталя Гансени. Олесь Зміївський зачарував грою на акордеоні.

В програмі були виступи груп бандуристів „Молодці“ з католицької школі „Фадер Кенет Кирнс“, „Смерічки“ з школи Делвуд-паблік (дириґент обох груп – д-р Андрій Горняткевич).

З піснями виступив дитячий драматичний гурток „Джерело“ при Організації Українок Канади (провідниця Алла Семенко).

Закінчила програму струнна оркестра з католицької школи св. Мартина (дириґент Іван Федор).

Заохотили учнів до української музики учителі та інструктори Степан Цьвок, Карен Дацишин, Марія Дитиняк, І. Федор, Анджела Ган, А. Горняткевич, Інна Лузанець, Давид Мітчел, Дмитро Руснак, Алла Рехсон, Юліян Саварин, Ірина Сех, А. Семенко, Ірена Тарнавська, Соломія Цісар, Коді Вілетс, Мирослава Загарія.

Гарно оформила програмку концерту Ірина Тарнавська, цікаві інформації про кожного композитора зібрали і впорядкували Галина Котович і Л. Бойко-Бел.

До успіху концерту причинилися Ірина Шмігельська, Майкл Бел.

Голова товариства Л. Бойко-Бел вручила всім виконавцям грамоти і подякувала за гарну гру.

В Одесі – міжнародний фестиваль

Станіслав Змієвський

ОДЕСА. – Одеський національний театр опери і балету початок літнього сезону ознаменував відкриттям Першого міжнародного фестивалю мистецтв, відкриття якого відбулося 1 червня на Театральній площі, де його господарі представили прем'єру опери Джузепе Верді „Аїда“ (музичний керівник – Народний артист Республіки Молдова Александру Самоїле, режисер – Карло-Антоніо де Лючія з Італії). Головні ролі виконували Народна артистка України Тетяна Анісімова, Заслужений артист України Валерій Бендеров, Ганна Чубученко з Туреччини, Володимир Браун з Ізраїлю.

У наступні дні на сцені театру відбувся вечір балету „Dancing Voice“ з участю Одеської балетної трупи та солістів Берлінського державного балету. Далі були творчий вечір Народного артиста СРСР Володимира Васильєва, виступи зірок балету Великого і Маріїнського театрів (Росія), балету Берліна, солістів одеського та пермського театрів.

5 червня відбувся ґала-концерт „Зірки світового балету“ з участю солістів Берлінського, Баварського, Гамбурґського і Франкфуртського балету (Німеччина), Великого театру (Росія) та Київської національної опери.

Завершилося свято 6 червня ґала-концертом „Одеські зірки світової оперної сцени“, у якому виступили вихованці одеської вокальної школи Костянтин Андреєв (Еспанія), Ганна Шафажинська, Дмитро Харитонов, Костянтин Рітель-Кобилянський (Німеччина), Г. Чубученко (Туреччина), Владислав Горай (Одеса), Т. Анісімова, Станіслав Трифонов (Білорусь).

Організували свято Одеська Опера та Европейська компанія культурних проєктів і фестивалів „PraBesTime Productions Berlin“ за підтримки Міністерства культури України, місцевих органів влади і міжнародного партнера театру – комерційної компанії „Пласке“.

Походження Одеси...

(Закінчення зі стор. 6)

тив поему „Чернець".

У монастирі С. Палій не довго проживав, молячись за Україну, і в 1710 році помер. Та народний герой і донині живе в пам'яті українського народу: „Ой, ти, Семене, Семене Палію, ти преславний козаче, за тобою, Семене Палію, та вся Україна плаче".

Після акції, що відбулася на Пересипі, її учасникам було представлено новий твір одеського художника Анатолія Утюжника, який зобразив, як С. Палій рубається з „бусурманами". Автор передав свій твір на зберігання у народному музеї на вулиці Чорноморського Козацтва. Найближчим часом він має намір створити цілий цикл картин, присвячений козацькому минулому Хаджибея-Коцюбієва. Широкій громадськості ця колекція буде представлена на Приморському бульварі на День Незалежності України.

Про українське козацьке походження міста його справжні патріоти постійно нагадуватимуть одеситам і місцевим владцям своїми новими акціями та просвітницькою діяльністю. Вони переконані, що вже через три роки Одеса гідно відзначить своє 600-річчя, назавжди відмовившись від імперської історіографії.

Одеса

Критичні застереження про „Евро-12"

7 червня речник Еврокомісії Піа Аренкільде Хансен підтвердила відсутність намірів відвідувати змагання „Евро-2012" в Україні. „Ні президент, ні комісари не плянують відвідувати ігри в Україні", – сказала вона.

Ще у травні Еврокомісія заявила, що у нинішніх внутрішньополітичних умовах не вважає за можливе відвідувати „Евро-2012" в Україні. Ця заява була викликана судовими справами проти Юлії Тимошенко та ряду колишніх урядовців, а також умовами їхнього утримання в ув'язненні.

7 червня провідник Европейської народної партії Вільфред Мартенс закликав провідників, які відвідують „Евро-2012", скористатися можливістю та вимагати звільнення політичних в'язнів в Україні. „Політична асамблея партії знову висловлює своє занепокоєння ув'язненням Юлії Тимошенко та репресіями проти демократичної опозиції", – заявив він.

Европейська федерація журналістів (ЕФЖ) попередила европейських журналістів, які їдуть висвітлювати „Евро-2012" в Україну, про ситуацію з свободою слова в Україні, випадки нерозкритих вбивств і зникнень журналістів у країні, а також прикладів, коли представників засобів масової інформації переслідували за професійну діяльність. Міжнародна федерація журналістів, до якої входить ЕФЖ, також розглядає „Евро-2012" як можливість посилити тиск на українську владу.

Громадські організації України обурені рішенням Кабінету міністрів, який передав на проведення „Евро-2012" 200 млн. грн., передбачених на будівництво лікувально-діягностичного комплексу дитячої лікарні „Охматдит". Вони зажадали від прем'єр-міністра Миколи Азарова та міністра охорони здоров'я Раїси Богатирьової публічних пояснень.

Перша перемога...

(Закінчення зі стор. 1)

трьома пунктами Україна стала провідником в своїй групі.

Перша гра української збірної на стадіоні „Олімпійський" забрала повні трибуни в синьо-жовтих кольорах, а після фінального свистка на вулиці столиці вийшли потоки щасливих людей, які вітали один одного до 3-ої год. ранку. На стадіоні були присутні Президент України Віктор Янукович і президент УЕФА Мішель Платіні.

Справжнім символом „Евро-2012" став у Києві шестирічний Тимур, що надзвичайно щиро зрадів другому ґолеві збірної України. Світлини та відео з маленьким уболівальником стали найпопулярнішими в усіх соціяльних мережах. Юний уболівальник побував на стадіоні „Олімпійський". Журналісти знайшли його і подарували м'яч з підписами футболістів української збірної.

15 червня відбудеться гра збірних України і Франції у Донецьку.

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Землю вимірювали через Гірники

Євген Цимбалюк

ГІРНИКИ, Рівненська область. – 4 квітня в селі відкрито знак на честь вимірювання геодезичної дуги Василя Струве. Дуга Струве (так звана Російсько-Скандинавська дуга, названа на честь її засновника – астронома Фрідріха-Ґеорґа-Вільгельма Струве – це мережа з 265 вимірювальних пунктів, яка слугувала для визначення параметрів Землі.

Опорні точки мережі у 1835-1840 роках були позначені видовбаними в скелях заглибленнями, залізними хрестами, пірамідами з каменів або спеціяльно встановленими обелісками.

Дуга пролягала територією Російської імперії та унії Швеції з Норвегією. Тепер вона перетинає території 10 держав. За допомогою дуги Струве було здійснено геодезичні заміри та доведено правильність математичних розрахунків, що засвідчили:

Пам'ятний знак в селі Гірники.

Земля не є ідеальною кулею.

Знак у Гірниках – п'ятий геодезичний об'єкт з спадщини Струве в Україні, занесеної 2005 року до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Незвичайний сонячний годинник

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – Незвичайний сонячний годинник нещодавно з'явився на березі Дніпра, де розташована Долина троянд – улюблене місце відпочинку черкасців. Ініціятором створення годинника був міський голова Сергій Одарич. Циферблат годинника має в діяметрі близько 15 метрів, з елементами кованого декору. Довкола розміщені 12 стільців з цифрами. На фото: незвичайний сонячний годинник в Черкасах. (Фото: Олександер Костирко).

Реліквія прибула з Києва

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – У Вербну неділю, 8 квітня, в Церкві Успіння Пресвятої Богородиці перебував Хрест з священною часточкою Чесного і Животворчого Древа Господнього, на якому був розп'ятий Ісус Христос.

Святиня прибула з катедрального собору св. Володимира Української Православної Церкви Київського патріярхату.

В часи римського імператора Костянтина Великого його мати Олена, дбаючи про християнську віру, у 324 році здійснила подорож у Палестину, відвідала Єрусалим і там знайшла Животворчий Хрест Господній. Частки святого дерева тепер перебувають у різних соборах.

Настоятель храму Успіння Пресвятої Богородиці о. Микола Томащук тримає Хрест з часточкою Чесного і Животворчого Древа Господнього. (Фото: Тетяна Будар)

Відзначили 70-річчя священства

о. Ярослав-Йоаким Ковальчук

БУЧАЧ, Тернопільська область. – 14 травня в монастирі Української Греко-Католицької Церкви відзначили 70-річчя священства найстаршого отця-василіянина о. Доротея Шимчія. 14 травня 1942 року Владика Вартоломей (Дудаш) висвятив у Празі вісьмох василіян. Один з них, о. Доротей, був душпастирем близько шести років в Україні, 14 – у Бразилії, 22 – в Арґентині, два – в Параґваї, сім – в Італії, і останні 19 років – знову в Україні. З-під його пера вийшло 18 книг, близько 2,000 проповідей. Крім того, він провів понад 50 місій і реколекцій, більше як 2,000 конференцій. На фото: Ювіляр о. Доротей Шимчій.

Відкрили першу в Україні криївку-музей

Марта Осадца

СПРИНЯ, Львівська область. – 20 травня у селі почав діяти перший в Україні музей-криївка. Подібні криївки використовувала Українська Повстанська Армія під час і після Другої світової війни. Музей розташовано на території дитячого спортивно-оздоровчого табору, де колись була справжня криївка. Діти, які відпочиватимуть у таборі, зможуть побачити, як жили вояки УПА, потримати у руках їхні речі і перейнятися духом того героїчного часу. На фото: Почесна варта біля музею-криївки.

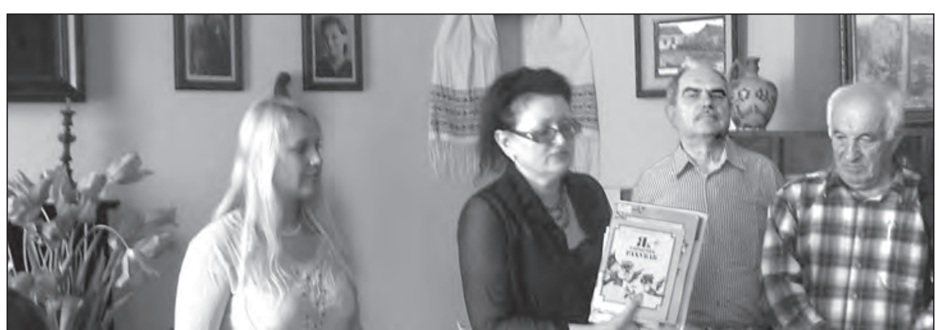
В пам'ять письменника

Інна Нагорна

РІВНЕ. – 4 травня в приміщенні Літературного музею Уласа Самчука відбулася „Свіча пам'яті", присвячена 70-ій річниці від дня народження письменника Леоніда Куліша-Зінькова.

Л. Куліш-Зіньків народився 2 травня 1942 року в селі Кричильську на Рівненщині, у 1960 році закінчив середню школу, працював у Казахстані, згодом навчався на історичному факультеті Луцького педагогічного інституту ім. Лесі Українки, який закінчив у 1968 році.

Перші його вірші опублікував у 1959 році в сарненській районній газеті. Його вірші перекладені російською, білоруською, казахською, молдавською, словацькою, польською, башкирською мовами. Окремими виданнями вийшли віршовані та прозові твори. Помер письменник 27 квітня 2008 року.

Директор Рівненської обласної бібліотеки для дітей Лариса Лісова знайомить присутніх з книгами Леоніда Куліша-Зінькова.

„Евро-2012“ на марках і монетах

Левко Хмельковський

11 травня в Україні було введено в обіг поштовий бльок „Евро-2012. Україна–Польща“ з зображенням на марці чаші Анрі Делоне. Оформлення бльока та штемпеля першого дня обігу, застосованого 11 травня, виконала Наталія Андрійченко. Номінал марки – 62.55 грн.

Цей бльок розміщено також у подарункових комплектах, які коштують, залежно від оформлення, 621 і 379.80 грн.

1 червня відбулася урочиста церемонія спеціяльного погашення марки „Евро-2012“ в Міжнародному дитячому центрі „Артек“ на березі Чорного моря. Номінал марки – 4.80 грн. На ній зображені маскотки чемпіонату Славко і Славек.

Україна випустила також дві зчіпки по чотири марки в кожній: „Міста-господарі „Евро-2012“ та „Футбольні арени „Евро-2012“ (введення в обіг 8 червня). 11 червня з'явиться поштовий бльок „Фінальна частина чемпіонату з футболу 2012“ (з двох марок). Випущено конверти „Діти грають у футбол. Конкурс дитячого малюнка „Україна – футбольна країна“, „Фінальна частина чемпіонату Европи з футболу 2012“, а також з логотипом, маскотками, орнаментом і аренами „Евро-2012“.

Маскотки чемпіонату Славко і Славек на поштовій марці.

За проєктом „Власна марка“ введено в обіг персоніфіковані поштові марки з зображенням стадіонів „Олімпійський“ в Києві, „Металіст“ в Харкові, „Донбас Арена“ в Донецьку, „Арена Львів“ у Львові.

27 грудня 2011 року Національний банк України ввів в обіг пам'ятні монети, присвячені „Евро-2012“.

Випущено комплект з п'яти срібних монет – одна загальна (20 грн.), на чотирьох – міста Київ, Харків, Донецьк, Львів (по 10 грн.), а також монети – з сплаву міді і нікелю (по 10, 5 і 1 грн.). Випущено золоту монету вагою – 500 грамів. Наклад 500 примірників, ціна – 350,245 грн.

Поштові марки України до Евро-2012.

Польща спершу не збиралася випускати марку до „Евро-2012“, зважаючи на те, що ліцензія за вживання символіки УЕФА коштує 2 млн. злотих. Однак, напередодні фіналу надійшла вістка, що така марка може з'явитися.

Банк Польщі випустив 1,000 золотих монет номіналом 500 злотих, які коштують по 16 тис. злотих кожна, а також золоті, срібні і нікелеві монети меншої вартости.

Національні банки Польщі та України до „Евро-2012“ вперше випустили спільну монету з подвійним номіналом в 10 грн. і 10 злотих. Монета виконана з срібла і складається з двох частин. Вартість нумізматичного набору – 180 дол. Офіційно монета побачила світ 4 червня.

Монети України до „Евро-2012“.

Золота монета Польщі до „Евро-2012“.

Спільна монета України і Польщі.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою що у вівторок, 5 червня 2012 року несподівано упокоївся в Бозі наш найдорожчий і незабутній ЧОЛОВІК, БАТЬКО І СВАТ

св. п.

Мирон Стебельський

народжений 1 серпня 1927 року в Бориславі, Україна. Колишній довголітній голова Українського Спортово-Виховного Т-ва „Чорноморська Січ“ і Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК).

У глибокому смутку залишилися:

дружина - Леся Кузиків
донька - Зірка Кос з чоловіком Орестом
сваха - Марія Кос
та ближча і дальша родина в Канаді й Україні.

Парастас відбувся в п’ятницю, 8 червня, в похоронному заведенні Union Funeral Home, а похорон в суботу, 9 червня, з Української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. Похоронений на цвинтарі Hollywood в Юніон, Н. Дж.

Вічна Йому пам’ять!

Пожертви в пам’ять Покійного просимо складати на Українське Спортово-Виховне Т-во „Чорноморська Січ“ - Ukrainian Athletic Association “Chornomorska Sitch”, 60-C North Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВО-ВИХОВНОГО ТОВАРИСТВА ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ У ВИПАНІ, НЮ-ДЖЕРЗІ з великим смутком повідомляє усіх своїх членів і активних спортовців, усіх прихильників Товариства та організованого українського спорту, що в середу, 6 червня 2012 року, несподівано відійшов у вічність на 84-му році життя колишній довголітній голова Товариства, який віддано відпрацював для УСВТ Чорноморська Січ понад 44 років

сл. п.

Мирон Стебельський

Управа УСВТ Чорноморська Січ, Провід Спортової Школи Чорноморської Січі і Управа Січової Фундації висловлюють щирі співчуття дружині Лесі та дочці Зірці з мужем Орстом Кос.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 9 червня, в Церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Ню-Джерзі, а тіло похоронено на цвинтарі Галівуд в Юніон, Ню-Джерзі.

Вічана Йому пам’ять!

Замість квітів на свіжу могилу сл. п. Мирона Стебельського родина просить складати пожертви на розбудову новонабутого спортового майдану в Рендолф, Ню-Джерзі.

З глибоким болем та смутком повідомляємо, що 28 травня 2012 року відійшла у вічність наша дружина та мама

св. п.

проф. Дарія „Чайка“ Буадана
З дому Чайківська

Як добре відомо всім її друзям та родині, Чайка знаходила в житті величезне чуття та задоволення. Її запал та творчі здібності впливали на всі аспекти її життя – на її родину, на її друзів, на її студентів фізики та навіть на її вибір взуття і вона всьому цьому себе повністю присвячувала, як також і фіялковому кольору. Її унікальний дух та запал до життя стали всім нам незабутніми.

Чайки дуже бракуватиме її мужові Данєлові та дітям Гілен і Матеєві.

Вічна Їй пам’ять!

Пожертви в її пам’ять можна скласти на:
Український Музей, або на

Стипендійний Фонд ім. Дарії Буадани
The Daria Bouadana Memorial Scholarship Fund.
Просимо чеки виписувати на: City Tech Foundation
102 Francisco Ave. Little Falls, NJ 07424
Memo: Daria Bouadana Scholarship

У глибокому смутку
повідомляємо родину
та приятелів що
в неділю, 27 травня 2012 р.
відійшла у вічність наша
найдорожча
мама, бабця, тета та сестра

св.п.

Катерина Шило Васильченко

народжена 24 квітня 1924 року в Рудні Почаївській на Волині.

Катерина еміґрувала з Німечини до США у 1947 році та замешкала в Дітройті, Мишиґан. Окрім родини та друзів, дуже любила Україну та підтримувала її державну незалежність.

У глибокому смутку залишилися:

донька - Mary K. Kelley with husband Charles, daughter Alison and son Ryan
син - George N. Burke
сестра - Настія Грибович
племінники - Lesia Fodell with husband Tom, sons Partick and Nicholas, daughter Stephanie
- Меланія Темницька з мужем Влодком, донею Софією та сином Миколою
- Наталія Грибович
- Douglas Fejer with wife Beth, son Alex and daughter Lesia
- Laura and Alyssa Fejer
дальша родина в Україні та Польщі.

Похоронні відправи відбулися 30 травня 2012 року в Українській католицькій церкві св. Миколая, Cooper City, Florida.

Вічна Їй пам'ять!

У 35-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
дорогого і невіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУНЯ та ПРАДІДУНЯ

св. п.

ВАСИЛЯ КУЗЬМИ

та у 9-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
дорогого і незабутнього
СИНА і БРАТА

св. п.

ОЛЕГА РОМАНА КУЗЬМИ

будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ
у вівторок, 19 червня 2012 р. о год. 8:15 ранку
в Українських греко-католицьких церквах:

- **в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.**
- **в Катедрі св. Юра у Львові**
- **в старій церковці - Глиняни, Замістя.**

Про молитви за спокій душ Покійних просять
дружина і мама НАДІЯ КУЗЬМА і вся родина
з внуками та правнуками.

В невимовному жалю ділимося сумною
вісткою, що 24 травня 2012 року,
на 49-му році життя відійшла
у вічність по довгій і тяжкій недузі
наша найдорожча і незабутня
ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЬКА і СЕСТРА

св. п.

ЗОРЯНА КОНДРАТ

з дому Кибальчич

Покійна залишила в глибокому смутку:

мужа - Олега
дітей - Наталю, Петра та Ірену
маму - Тересу
брата - Романа
та чисельну родину в Америці, Україні і Канаді.

Похоронні відправи відбулися в середу, 30 травня в похоронному заведенні Флетчер-Насевич у Філядельфії, а відтак, в четвер, 31 травня в Церкві Благовіщення П.Д.М. в Мелроз Парк. Тіло Покійної спочило на цвинтарі Св. Марії у Факс-Чейсі, Па.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою що у вівторок, 22 травня 2012 року відійшла у вічність наша найдорожча Мамця, Буся Муся, Сестра і Тета

св. п.

Марія Поритко

з дому Ґной

Панахида була відправлена у четвер, 24 травня 2012 року в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 25 травня 2012 року в Українській католицькій церкві св. Андрія при цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Ню-Йорк

Залишилися у глибокому смутку:

син - Нестор Поритко з дружиною Христею
донька - Таня Поритко Томсон з чоловіком Лаврентієм
внуки - Андрійко Томсон
- Аріянна Томсон
брат - д-р Юліян Ґной з родиною
сестра - Оля Іваськів з родиною
братова - Оксана Ґной з родиною
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Просимо згадати покійну у своїх молитвах.

Вічна Їй пам'ять!

У 40-ий день відходу у вічність св. п. Марії Поритко буде відправлена Служба Божа за упокій Її душі у вівторок, 3 липня 2012 року о годині 8:30 ранку в Українскій католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку